

FORJA

butlletí intern d'informació i organització

nº 2 - 15 de març de 1978

QUÈ FAS PER LA BONA ORGANITZACIÓ DEL PARTIT ?

- Assisteixes puntualment a les reunions, a les quals tens obligació o que t'has compromés d'anar?
- Hi participes fins el final, sense absentisme i sense fotre el camp abans d'hora?
- Excuses l'assistència d'avant mà, quan realment no pots anar-hi ?
- Prens nota dels debats i les conclusions que es fan a les reunions on assisteixes?
- Vas, quan et toca, a les parades i al local del Partit.
- Pagues regularment la quota?
- Participes activament, al màxim de les teves possibilitats, en les campanyes de recollida de peles?
- Vens les publicacions del Partit?
- Passes informació al FORJA i al LLUITA per tal de millorar-los?
- Dones resposta a les cartes, circulars i enquestes que t'arriben?
- Has contestat la fitxa d'organització interna ?
- Observes estrictament els "canals reglamentaris" quan passes o rebs informacions, crítiques, directrius, propostes, etc ?

.....

Com que el qüestionari té l'aspecte d'un test sobre la militància interna, podríem acabar-lo com sol fer-se en aquests casos: amb percentatges i conclusions.

- 1) Cap resposta negativa: Ets un/a militant.
- 2) Menys d'un 25% de respostes negatives : Pots ésser aviat un/a militant.
- 3) Entre el 25% i el 50 % de respostes negatives: Vigila, perquè estas a mig camí entre ésser un militant comunista i ésser un soci d'una entitat benèfica.
- 4) Més del 50% de respostes negatives: Per què no fots el camp del Partit?

El Partit no és una mena de "societat" que existeix al marge d'un mateix i que alguns pocs se n'ocupen de fer rutllar.

CIRCULAR DE LA SECRETARIA D'ORGANITZACIÓ

Les darreres reunions del Comit  Central (25-2-76) i de la Comiss  de F nances (5-2-78) s'han dedicat a preparar el I Congrés. De forma resumida, reprod m a continuació els acords presos:

Calendari intern del Congrés:

1) Dissabte, dia 1, a la Societat Coral el Micalet (Guillem de Castro, 73, València).

Pel matí: De 10 a 2; votació i aprovació de les següents ponències:

- Bases per a una política econòmica.- (Fransesc Artola; Avd. Cernuda i Velasco, 24, 6 . Castell )
- Problem tica de l'homosexualitat.- (Toni Royo; Pl/ Cardona Vives, 8, 4  Castell ).
- Línia d'ensenyament.- (Empar Sarabia; Rodrigo de Perteg s, 48, 3 ; València).

Dinar: al Micalet mateix.

Per la vesprada: votació i aprovació de les següents ponències:

- Les comarques castellanoparlants del País Valencià. (Abelard Saragossà; Bonavista, 18. Silla (València)).
- Militància i partit. (Enric Alcorisa; Corona, 21, 3 ; València)

De 6'30 a 9, sessió d'obertura del Congrés:

- Parlament (Fransesc Candela)
- Lectura d'adhesions.
- Explicitació contingut i significació del Congrés.
- Parlaments d'alguns independents (?)
- Cant de la Internacional.

Sopar: per lliure, i en funció d'on i amb qui haja de dormir cadascú. Cal portar sacs de dormir.

2) Diumenge, dia 2, a la Societat Coral el Micalet.

Pel matí: de 10 a 2, votació i aprovació de les següents ponències:

- L'alliberament de la dona. (M.Merc  Marçal; Victoria, 138, 3 r, 1 ; Sant Boi de Llobregat (Barna)).
- Partit de masses i estratègia d'alliberament nacional. (J. Blasco; Poeta Artola, 14, 12  València).
- Alternativa ecològica (Salvador Barcells; C/ Casanovas, 14; El Prat de Llobregat).
- Línia del front agrari.- (Miquel Asensio; Avd. Cruzada Española, 6, 6 , 6  Manresa (Barcelona)).

Dinar: al mateix Micalet.

Per la vesprada: De 4 a 6, votació i aprovació de les següents ponències:

- Cristians i Partit (M. Asensio.- (Vore F. agrari)).
- Alternativa Sanitària.- (Toni Cardona.- Conjunt Residencial Gran Via, Bloc D Escal. E, 3 , 5  L'Hospitalet (Barcelona)).
- Línia del front local.- (Marisa Puigoverver; Dr. Vicente Zaragoza, 9, 7  València.

3) Dissabte, dia 8, a l'Orfeó de Sants; C3 Sants, 71. Barcelona. Tel.- 2 234581.

Pel matí: de 10 a 2, votació i aprovació de les ponències següents:

- Moviment obrer i Partit (Xavier Mitjà; Diputació s/n; Arenys de Munt. Bar.)
- La lluita d'alliberament nacional a Europa. (Josep Huguet. Alfonsc, XII, 5, 4º, Manresa (Barcelona)).
- El moviment revolucionari de joves. (Ignasi Duart; Martin el Humano, 12, 6 València).
- Anàlisi marxista actual de la qüestió nacional. (Josep Guia. marquès del Turia, 28, 12 València-5).

Dinar:.....

Per la vesprada: De 4 a 6, votació i aprovació de les ponències que no s'han pogut acabar a les sessions anteriors.

De 6'30 a 8'30, reunió de l'Assemblea de Representants:

- Elecció del Comité Central.
- Reestructuració dels fronts.

De 8'30 a 10, reunió del Cté. Central per a l'elecció del Cté Executiu.

Sopar:..... *Informació del Partit*

4) Diumenge, dia 9: De 9 a 11'30, debat independentista, amb explicitació de la proposta d'anar cap a la formació de la Coordinadora Independentista de les nacions oprimides per l'Estat espanyol.

De 12 a 2, sessió de cloenda del Congrés:

- Parlaments (Huguet, Cucurull i Llerín)
- Lectura d'adhesions.
- Parlament d'algun independent (?)
- Presentació pública del Comité Executiu.
- Cant dels Segadors i la Internacional.

Procediment d'aprovació de ponències:

Les esmenes han d'arribar a cada ponent tres dies abans, com a mínim, de la sessió en què s'ha de votar la ponència. El ponent, durant aquests tres dies farà el següent:

- Incorporar a la ponència les esmenes incorporables.
- Comunicarà als esmenadors de les esmenes no incorporables que no han estat incorporades i que, per tant, algú d'ells haurà de defensar-la al sí del Congrés.

Durant la sessió corresponent a la seua ponència, farà el següent:

- Explicarà, molt breument, de què va la ponència.
- Donarà notícia de les esmenes incorporades.
- Posarà a votació les no incorporades, de manera que hi haurà un torn a favor de l'esmena (a càrrec d'un dels esmenadors), un torn a favor de la ponència i, per tant, contrari a l'esmena no incorporada (a càrrec del ponent), i es votarà demanant vots a favor de l'esmena, en contra i abstencions. L'esmena serà acceptada si obté la meitat més un dels vots emesos, per la qual cosa les abstencions són, en realitat, vots passius favorables a la ponència. La postura de neutralitat és, en realitat, el no-vot.

Membres del Congrés (amb veu i vot)

Els membres de l'Assemblea de Representants.

Els compromissaris, elegits per cada Assemblea de zona.

Els membres del Comité Central de les JSAN.

Tots ells tindran una tarja personal de congressista, que s'utilitzarà com a identificació personal a l'entrada i per a aixecar-les a les votacions. Totes les zones han d'enviar urgentment a la Secretaria d'Organització la relació, amb noms i adreces, (si no les tenim d'abans) dels membres del Congrés d'aquella zona.

Assistents (sense veu ni vot) a les sessions de ponències:

Tots els militants del Partit i els simpatitzants més pròxims que estiguen convidats expressament.

Tots ells tindran una tarja d'invitació, que s'utilitzarà com a identificació personal a l'entrada.

Assistents al debat independentista:

A més dels anteriors i dels protagonistes del debat, tots els simpatitzants en general i els periodistes.

Els simpatitzants en general hauran de tindre, per poder entrar, una tarja d'invitació (on constarà específicament aquesta sessió i les d'obertura i cloenda). Els periodistes s'acrediten per ells mateixos.

Assistents a les sessions d'obertura i cloenda:

A més dels anteriors, els representants dels partits polítics convidats (la llista és molt llarga), els quals hauran de portar la corresponent carta-circular d'invitació a aquestes sessions.

Servei d'ordre i comportament dels militants i simpatitzants assistents:

Tots els militants de València i Barcelona, no membres del Congrés, passen a ésser membres del servei d'ordre a València i Barcelona, respectivament. Controlaran l'entrada de tot-deu (hi han tres tipus de targes: de congressista, d'invitació a seques, és a dir, a tot, i d'invitació expressa al debat independentista i a les sessions d'obertura i cloenda; a més, les cartes-circulars d'invitació als partits per a les sessions d'obertura i cloenda). Vigilaran que, a l'interior, es pugui treballar i seguir puntualment el programa establert, evitant xerrameques, entrades i sortides, etc. Indicarán el seient i lloc que li correspon a cadascú. Les directrius que done el servei d'ordre s'hauran d'acatar totalment. Un militant designat pel C.E. se n'ocuparà de dirigir el servei d'ordre.

Cap xiulet ni similars serà consentit durant les lectures de les adhesions. Cal valorar políticament la intensitat i durada dels aplaudiments. Per tal d'arribar i completar el procés d'integracions dels grups més pròxims, caldrà cridar "unitat" en llegir la seua adhesió. I, sobretot, i independentment de que a més sigui la veritat, s'ha de manifestar clarament la cohesió i solidesa del Partit en totes les ocasions en què vingui bé.

Cal, finalment saber-se de memòria els Segadors i la Internacional.

Els militants no podran donar cap tipus d'informació sobre el número de membres del Congrés, el número de militants per compromissari i d'altres qüestions internes del desenvolupament del Congrés.

Viatges:

Els autobusos i llur itinerari encara no està acabat de decidir. A les sessions de València hi hauran com a mínim, dos que baixaran del nord i un que pujarà del sud. A les sessions de Barcelona hi hauran, com a mínim, dos que pujaran del sud; d'aquest, el que surta de València ho farà a les 4 de la matinada del dia 8 d'abril, de la G.V. de les Germanies nº 37 (un poc més amunt de la seu del Partit, just al tunel). Ja s'especificaran les cites i els itineraris pels respectius responsables de peles del Nord i del Sud, i es notificarà oportunament.

PRESUPOST DEL Congrés: Despeses i ingressos fins el 14 de març.

Presupost del congrés.- Despeses i ingressos fins el 14 de març.

	Deu	Haver	Saldo
confecció i distribució pòsters	94.500		
Cartes al Congrés (a conter)	15.000		
Rifa i talonaris	7.500	7.500	
Quota doble 9 zones	47.350	47.350	
Bonos	28.500	28.500	

- 26.330

Amb aquest estat de conters del presupost del Congrés, com podeu voreu anem molt fotuts. La majoria de zones no han enviat encara la quota extraordinària de febrer destinada al Congrés. Els talonaris de la rifa de 400 sols hi han pagats fins ara 6. El Congrés el tenim damunt i cal fer un esforç. El responsable de finances de la vostra zona us informarà d'uns préstecs per a demanar als simpatitzants o als mateixos militants; així com de la campanya de l'or.

AVISOS URGENTS:

- Als militants: Pagueu -si encara no ho heu fet- al vostre representant de peles la quota extraordinària i li entregueu els diners dels talonaris de la rifa, avui mateix!
- Als responsables de finances de zona: envieu les quotes extraordinàries i les peles dels talonaris que us hagen liquidat junt a les matrius a la Caixa central. Aquesta setmana hi ha que pagar autobusos, part del lloguer dels locals, etc, etc.... i ja sabeu com van els doners.

El Congrés sense peles no pot ser

Qüestions d'organització i finances.-

- 1) Per tal de posar al LLUITA i a d'altres publicacions del Partit (tríptics, opuscles, etc) una ampla relació de "cases del Partit", feu arribar a la Secretaria d'organització les adreces de:

- a) locals oberts del Partit.
- b) domicilis particulars on es pot connectar amb el Partit.

Ho posarem tot sota un epígraf que no compromet en absolut les diverses situacions "legals" de les cases en qüestió.

Per exemple:

LLOCS ON PODEU PRENDRE CONTACTE AMB EL PSAN

=====
=====
=====

És molt important que la relació sigui extensa, amb un lloc com a mínim per cada comarca on hi són.

Poseu les adreces completes, és a dir que consti el nom concret a qui cal dirigir-se si s'escriu una carta, el nom que hi figurarà a la bústia de la porta. Per exemple, el nom del pis de València que figura a la porta i que coneix el carter és: "Distribucions LLUITA (PSAN)".

2) Subscripcions al LLUITA i demés publicacions del Partit

- tota la paperassa que produïm anyalment val bastant més de 300 ptes. Per tant: les paperetes de subscripció no aprofiten.
- En cada subscripció s'ha de garantir el cobrament puntual nostre i l'arribada puntual dels papers al subscriptor. Una i altra funció han d'estar centralitzades, i com que encara no se'n poden ocupar directament l'equip del LLUITA, ho montarem la Secretaria d'Organització.

Per tant: les paperetes de subscripció no aprofiten, perquè amb els tres famosos apartats de correus com a punts d'arribada de les subscripcions, no hi han mans d'organitzar res.

Els possibles subscriptors s'han de posar en contacte amb:

Distribucions LLUITA (PSAN)

G.V.Germanies, 27, 6^a

València-6

i des d'aquí ja fixarem de mutu acord la quantitat a pagar, i garantirem el cobrament i l'arribada.

Tot açò sense perjudici dels simpatitzants controlats per cada zona.

3) Simpatitzants.-

Cada comitè de Zona s'ha de preocupar d'organitzar la pròpia xarxa comarcal de simpatitzants (cobrament qüotes, reunions periòdiques, col.laboració - als fronts, etc...). Aquesta hauria d'ésser una tasca preferent, puix que tenim més simpatitzants dels que creiem, i açò és un potencial humà i econòmic per aprofitar.

Es competència, doncs, de cada comarca.

No hi ha contradicció entre ésser simpatitzant (controlat i cobrat comarcalment) i ésser subscriptor a totes les publicacions del Partit controlat i cobrat (en la quantitat mutuament acordada) centralment.

CENTRAL

1) El servei de publicacions ha editat, en milers d'exemplars, les resolucions del Comitè Central relatives a:

- 1.- empresonats de Girona i llibertats democràtiques al si de l'Exercit.
- 2.- El procés estatutari.
- 3.- l'alliberament nacional de les Canàries.

2)-Amb data de 18-2-78, el Comitè Central ha passat una proposta de fusió al GENI (Gent Nacionalista Independent). Encara no coneixem si ha hagut una resposta definitiva, o si continuen les converses.

AGITACIO

- 1) S'han fet uns cartells per la Llibertat dels detinguts de l'exercit, els quals es varen enganxar principalment a Girona on va ésser empresonat el nostre company Narcís.
- 2) Duran la setmana de falles s'han enganxat per tota la ciutat de València, pobles de l'Horta, la Ribera, la Safor, el Camp de Morvedre, etc... uns cartells "AVANT GUARDA" PERIÒDIC MURAL DEL PSAN, al qual es feia una anàlisi de les falles i del paper del Bunker-Barraqueta i la Junta Central Fallera. Reivindicant, a l'hora, unes falles democràtiques i populars.

1. Que a partir del 15 de febrer comencin a gestionar i a programar a nivell dels mitjans d'informació local com Radio, revistes i diaris locals (on hi hagin) contactes amb aquests mitjans per tal de què durant el mes de març sortin reportatges, entrevistes ... sobre el Ier. Congrés del PSAN.
2. El contingut d'aquests reportatges o entrevistes haurien de tractar ~~xxxxxx~~ a part d'altres aspectes que les zones creguin oportú sobre:
 - a) Aprofundiment en els aspectes teòrics de l'estratègia d'alliberament nacional i de classe.
 - b) Alternatives i programes d'actuació a curt i mitjà termini especialment referits a la comarca o poble on hagi de sortir el reportatge o entrevista.
 - c) La necessitat de què l'estratègia d'alliberament nacional i de classe es doti d'un Partit sòlidament constituït.
 - d) Fer esment de les diferents ponències tant les que tracten aspectes generals com les de front.
3. Per tal de dur endavant aquest treball el responsable de PREMSA del comitè de zona, o en el seu ~~xxx~~ defecte aquell que anomeni el comitè, haurà de responsabilitzar-se de parlar amb els periodistes o directors dels mitjans d'informació de la seva localitat i preocupar-se de què algun membre de les cèl.lules d'altres pobles de la seva zona facin el mateix, centralitzant tota aquesta tasca a nivell de zona.
4. El Comitè de Zona s'haurà de responsabilitzar de què aquest treball es porta endavant a ~~M~~ cadascú dels pobles on el Partit té cèl.lules ~~xxxxxx~~
5. Els responsables penjaran nota de què tot allò que vagi sortint a la Premsa ~~xxxxxxx~~ hauran d'enviar còpia al responsable Central del País Valencià i del Principat respectivament.
6. Per qualsevol consulta, aclariment ... (així com la tramesa del què vagi sortint) els responsables d'aquesta tasca dels comitès de zona es posaran en contacte:

- Al País Valencià: Empar Saràbia
t/ 3234873 (9-I; 3a 6) Rodrigo de Pertegas, 48 3a
3234999 (de nit) VALENCIA (II)
- Al Principat: Joan Tarabal
t/ 2429180 (de 3 a 5) Aldana, 7 2on. 3a
BARCELONA (IS)

INTERNACIONAL

" 2ª CIRCULAR DE LA SECRETARIA INTERNACIONAL "

Companyes de totes les comarques i zones del PSAN dels Països Catalans, és humanament impossible el funcionament mínimament correcte i regular de qual sevol secretaria si qüestions tan elementals com l'enviar a la meua adreça:

Jusep Huguet

Alfonso XII, 5, 4ª, 1ª

Manresa (València)

un troç de paper amb el nom complet i l'adreça del militant o militants de la vostra zona que estan a la mili, no es fan.

Si cal algun suggeriment, el farem. Quan arribi aquesta circular, s'aga fa el telèfon i es fan dos o tres trucades a les cases particulars dels companyes que estan a la mili, i se'ls demana que facilitin les respectives adreces militars. A continuació s'omple un paper i s'envia. Suposo que demanar 10 minuts pels vostres companyes a la mili, no és demanar massa. La Secretaria de relacions Internacionals, responsable dels Cercles exteriors, declina tota responsabilitat a les respectives zones si no ha rebut aquestes adreces abans d'acabar el mes de febrer.

Gràcies.

P.D. Us envio una relació dels militants a l'estat espanyol, excolent-hi els organitzats a Madrid. Els buits són dades que em manquen.

Recordo als de Vinaròs, un contacte amb Conceyu Asturianu.

Recordo que algú m'havia de passar informació sobre Canàries.

Relació de companyes que estan fora dels PPCC, comarca a la que pertanyen. D'aquest companyes ens manquen les adreces; es prega a les comarques en qüestió que les envien URGENTMENT a J. Huguet.

Joan Gonsalvez (Alacant)
Vicent Puella (Alacant)
Victor Gomez (Ribera)
Lledó Colera (Castello)
Miquel Lopez (Maresme)
Francesc Forn (Maresme)
Lluís Hernandez (Osona)
Pere Malaperira (Barna)
Antoni Romeu (Osona)
Xavier Sanjosé (Osona)

Carles Guzman (Castelló)
Vicent Gamir (Castelló)
Vicent Gimeno (Castello)
Lluís Serra (Bages)
Joan Bellot (Alacant)
Enric Morell (Maresme)
Ricard Santamatilde (Ribera)
Josep Bosch (Horta Sud)
Josep Forcadell (Castelló)
Carles Benitez (Baix Llobregat)

FRONTS

① Comunicat de premsa

Representants de les diverses comarques del Front Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) s'han reunit a la ciutat de Vinaròs els dies 4 i 5 de febrer per a tractar els següents punts:

1. Anàlisi de les activitats dutes a terme darrerament per cada Front Comarcal.
2. Fites assolides en el moviment ciutadà i impulsió del moviment assembleari per a la vertebració d'una política municipal autenticament democràtica.
3. L'elaboració de la ponència sobre política local i comarcal a presentar en el proper Congrés del Partit que se celebrarà a les ciutats de València i Barcelona la primera setmana del més d'abril proper.
4. Anàlisi de l'assumpció per part del moviment ciutadà de les reivindicacions nacionals i constatació del progressiu increment en aquest sentit, malgrat els intents disgregadors de les forces espanyolistes a algunes comarques.

Els assistents hem valorat molt positivament aquesta trobada pel que representa en l'avanç de la lluita de les classes populars dels Països Catalans pel seu alliberament.

A la Ciutat de Vinaròs, el 5 de febrer de 1978

② Durant els dies anteriors al 8 de març s'han repartit per la Ciutat de València i altres llocs del País Valencià 5.000 pamflets amb el títol: DONA, ET SOBRE RAONS PER LLUITAR PEL TEU ALLIBERAMENT. Cal senyalar -i no és una frase feta- la bona acollida que ha tingut aquest text del partit en algunes fàbriques on treballen fonamentalment dones i a centres docents femenins.

③ El front d'ensenyants s'ha incrementat bastant a la ciutat de València, a la qual cosa ha contribuït força una discussió oberta, feta a la seu del Partit, de la ponència d'ensenyament del Congrés.

④ S'ha editat l'opuscle "Salut i Sanitat", el qual ha estat distribuït ja al si del Partit. El preu intern són 10 ptes (ja passarem des de la Caixa Central les factures corresponents) i el preu de venda 15 ptes.

⑤ És possible que hi hagen més activitats de fronts. Ara, si no ho sabem, malament podem donar notícia al FORJA.

FORMACIÓ DELS MILITANTS.

La Secretaria de Formació teòrica i política ha confeccionat uns Temes Bàsics per a la Formació dels Militants, aquests aniran sortint al FORJA. Cal que es treballen a cada zona i cèl.lula. Hem de tenir present que la formació del militant és bàsica per a la bona marxa del Partit.

TEMES BÀSICS PER A LA FORMACIÓ DELS MILITANTS

I.- TEORIA MARXISTA

- 1.- Materialisme històric.
- 2.- Materialisme dialèctic.
- 3.- Conceptes fonamentals de l'economia marxista.
- 4.- Etapa actual del mode de producció capitalista (neocapitalisme)
- 5.- Història del socialisme.
- 6.- Formació nacional i opressió nacional.
- 7.- Història dels Països Catalans.
- 8.- Nacionalisme i lluita de classes als PPCC (s. XIX i XX).
- 9.- Teoria d'alliberament nacional i de classe.
- 10.- Coneixement de la realitat dels PPCC (geografia física, econòmica, estructura social, etc.) i de la comarca i la ciutat o poble de cada militant.

II.- PROCÉS REVOLUCIONARI

- 1.- Objectius finals i etapes estratègiques.
- 2.- El partit com a motor revolucionari.
- 3.- Lluita de masses (en general).
- 4.- " " (al camp obrer i sindical).
- 5.- " " (als altres sectors).
- 6.- Anàlisi de la situació social i política avui als PPCC dins l'Estat espanyol.
- 7.- Anàlisi concreta ideològica i de la praxi política dels diferents sectors polítics, burgesos i socialistes, als PPCC.
- 8.- El moment polític actual: objectius i tàctica.

III.- FORMACIÓ PRÀCTICA DEL MILITANT.

Pràctiques sobre intervenció del militant a la cèl.lula, en Assemblees i reunions públiques, per a la realització d'anàlisis i redacció de documents, pamflets, etc.

Aquests temes s'hauran d'adaptar a les necessitats de cada zona i cèl.lula. Així, doncs, i segons els casos, es podran desdoblar en dos o més, o bé concentrar-se dos o més en un de sol. Tant en la teoria com en la pràctica caldrà tenir en compte la realitat local i comarcal més immediata. També, segons les conveniències, es podrà canviar l'ordre que hem establert aquí.

I - 10. CONEIXEMENT DE LA REALITAT DELS PAÏSOS CATALANS (geografia física, econòmica, estructura social, etc.) I DE LA COMARCA CONCRETA DE CADA CÈL.LULA.

Estructura física: mar, plana i muntanya. Rius i regadius. Distribució de zones i cultures humanes segons aquesta divisió.

Distribució de l'economia:

mar: pesca, fonts energètiques, etc.

agricultura: secà/regadiu. Sectorialització segons els fruits. Ramaderia, etc.

indústria: extractiva: mines, petroli, etc.
de transformació (sectorialització).

serveis: comerç, transport, turisme, etc.

Formes i relacions de propietat (de la terra i dels mitjans de producció de la indústria i serveis) segons les comarques.

Comarques progressives i comarques regressives (economia, població, serveis, etc.)

Divisió comarcal i la seva importància política i econòmica (contraposició a la divisió provincial i centralista)

Concentració i desertització. Alternatives polítiques: ordenació del territori a nivell dels PPCC amb la potenciació de les comarques pobres.

Característiques socials de l'economia catalana: classes socials i el seu emplaçament en la realitat econòmica. Capital autòcton/capital estranger, etc.

Immigració i migracions internes. Incidència en la problemàtica territorial (desequilibris en el mercat de mà d'obra, d'habitatges, serveis, despersonalització i alienació. Capacitat de catalanització dels immigrants, etc.)

SEGUINT LES MATEIXES COORDENADES (quan sigui possible), ESTUDI DE LA COMARCA I DEL MUNICIPI.

bibliografia:

Joaquim Maluquer i Sostres, L'ESTRUCTURA ECONÒMICA DE LES TERRES CATALANES (ed. Barcino, 1963).

Pierre Deffontaines, GEOGRAFIA DELS PAÏSOS CATALANS (ed. Ariel, 1977).

Diferents autors, L'ESTRUCTURA ECONÒMICA DEL PAÍS VALENCIÀ (ed. L'Estel, 1970).

Josep Ma. Muntaner i Pasqual, ARTICLES A LA SECCIÓ D'ECONOMIA publicats cada diumenge al diari AVUI.

II - 2. EL PARTIT COM A MOTOR REVOLUCIONARI.

Concepció del partit: organisme cohesionat, consciència revolucionària de la classe obrera, impulsor, organitzador orientador i cohesionador (tot superant-lo) de l'espontaneisme de les masses per tal de transformar la realitat.

1. Ha de ser un partit de classe.
2. " " " " " d'avantguarda.
3. " " " " " de lluita.

Ha de posseir capacitat d'anàlisi de la realitat i oferir alternatives a cada situació (tàctiques) en base a uns objectius finals ben concrets. Ha de saber adequar aquesta línia política a la capacitat de lluita de la classe obrera tot impulsant i dinamitzant aquesta. Cal lligar estretament teoria i pràctica.

Cohesió interna del partit -unitat ideològica, d'acció i organitzativa-basada en el centralisme democràtic (democràcia i disciplina internes) que permetrà la incidència constant en la lluita de masses sense caure en degeneracions de tipus reformista o que debiliti la línia revolucionària. Per a això cal una constant crítica i autocrítica, formació de quadres, contacte d'aquests amb les classes populars en lluita, col.laboració de quadres i bases del partit...

Partit hegemònic. Aquesta característica es fa indispensable, sobretot en el moment de l'enderrocament de l'estructura capitalista i implantació del socialisme.

Partit de masses, és a dir que interpreti les necessitats i els interessos de les masses i que les pugui arrossegar en cada moment donat. Per a això no n'hi ha prou d'estar plenament inserit entre les masses i tenir molts militants, sinó que també cal que els militants siguin autèntics quadres. Cal una formació constant).

Partit de militància revolucionària (i no de simple afiliació), que fa que el militant sigui present als llocs de lluita, amb anàlisis, opcions, alternatives, esperit mobilitzador. Cal formació, informació i combativitat.

La propaganda i el proselitisme són consubstancials a la lluita.

bibliografia: Lenin: Què cal fer?"
Estat i revolució

Lucio Magri: Problemas de la teoria marxista del
partido revolucionario (Cuadernos Anagrama,
Barcelona, 1975).

DPP del PSAN

II - 3. LLUITA DE MASSES (en general)

De tots els camps de lluita, aquest és el principal (DPP 5) i la base on es fonamenta el procés revolucionari. Cal, per tant, posar-hi molta atenció i interès.

La lluita de masses ha de ser encaminada a orientar, impulsar i incrementar la consciència, combativitat, organització i coordinació reivindicativa de les classes populars. (DPP 27, 28).

Per tal de dur-la a terme correctament, cal:

- una anàlisi constant de les condicions objectives i subjectives del sector on es duu a terme (contacte amb les masses, enquestes, etc.).

- una tasca de sensibilització i mobilització -sempre, però sobretot a l'inici- ha de tenir en compte el nivell de politització de les masses i evitar un distanciament entre aquest nivell i el de l'actuació del militant del partit. Una separació massa gran pot produir efectes negatius de desmobilització en espantar o desanimar les masses, que no podrien seguir.

- impulsar, ampliar i coordinar la lluita, tenint en compte que la lluita la fan les masses. El militant del partit s'hi ha de posar al capdavant, animant-la, empenyent-la, orientant-la si cal, però sense un afany de protagonisme.

- l-habilitat de detectar els problemes, però sobretot les seves causes i efectes, els mecanismes d'opressió i la manera d'alliberar-se'n. A través de la lluita caldrà informar-ne ~~plenament~~ plenament planerament i sense doctrinarismes a les masses, que, així, coneixent més profundament la dialèctica social i les experiències col·lectives en la lluita podran prendre més consciència i combativitat. Cal explicar, clarificar, orientar, no imposar ordres.

- interpretar les aspiracions de les masses i saber-les desvetllar i formular (insistim que cal conèixer a fons la realitat on es lluita).

- agilitat en l'elecció de formes de treball, d'organització (no oblidant els diferents nivells de consciència).

- el llenguatge ha de ser popular i comprensible.

- consolidant les possibles victòries parcials, i amb la confiança que això donarà a les masses, cal fer-les avançar, i fer creixer el nivell no solament quantitatiu, sinó també i sobretot qualitatiu de la lluita.

- enquestes, anàlisis, organitzacions sectorials, propaganda, contactes amb les masses, assessorament de tècnics, etc. són necessaris

- cal que tot militant, així com la nostra política de masses eviti errors com són: dirigisme, substituíisme, culturalisme, doctrinarisme, instrumentalisme, seguidisme, sectarisme, economicisme i reformisme, espontaneisme, etc.

II - 4. LLUITA DE MASSES EN EL CAMP OBRER I SINDICAL

Caldrà partir dels principis relacionats a II - 3, tot adaptant-los a les característiques i problemàtica d'aquest front.

L'economia catalana -i per consegüent també les relacions dialèctiques socioeconòmiques del món laboral català, les relacions ~~socials~~ socials de la producció- tenen uns trets i unes característiques propis, donats en el marc nacional on es desenvolupen (en són la causa i l'efecte). Dins aquest marc és també on es desenvolupen i progressen les formes de lluita de classe. Però no solament de classe: essent els PPCC una nació oprimida, l'opressió de classe es troba plenament i intimament lligada a l'opressió nacional. És per això que ~~la~~ la classe treballadora dels PPCC pateix una doble opressió -de classe i nacional- i per consegüent la seva lluita i la seva organització de classe en lluita ha de ser diferent i autònoma. Cal, doncs, una organització sindical catalana que partint de l'opressió de classe, assumeixi també l'opressió nacional i lluiti per a l'alliberament global.

Per això, cal que la lluita en aquest camp tingui en compte:

- 1) l'opressió de classe i dugui a la construcció d'un sindicat de classe.
- 2) l'opressió nacional i dugui a la construcció d'un sindicat nacional.
- 3) la democratització de la lluita que ha de ser duta i dirigida des de les bases obreres i allunyada de qualsevol burocratització i dependència de partit, etc. Cal la creació d'un sindicat democràtic, independent, potenciador del moviment assembleari.
- 4) la unitat de la classe obrera i dugui a un sindicat unitari.
- 5) el caràcter internacionalista de la lluita obrera, en el sentit de -respectant tota sobirania de cada nació, i precisament com a base aquest respecte- treballar per la instauració d'una societat internacional sense classes i col.laborar tant com sigui possible amb els sindicats afins de les altres nacions. Això exigeix l'existència d'un sindicat internacionalista.
- 6) el perill de les composicions i pactes interclassistes, facilitats per la representativitat típica dels sindicats clàssics fa la necessitat d'un sindicat de nou cuny, un sindicat sense caràcter negociador amb la patronal.

Bibliografia:

- PROPOSTA SINDICAL dels Col·lectius de Treballadors cap al Sindicat de Catalunya.
PROPOSTA SINDICAL dels Col·lectius de Treballadors cap al Sindicat del País Valencià.

RETALLS DE PREMSA

①

POLITICA MUNICIPAL.

10-2-78

Baix Llobregat: els partits puntualitzen

Arran de l'article que vam publicar dissabte sobre els plans parcials del Baix Llobregat, la comissió intermunicipal d'urbanisme d'aquesta comarca ens ha adreçat unes puntualitzacions. En primer lloc fa constar que els partits que la integren són ERC CDC, MCC, OIC, P Caril, PSC(C), PSC(R), PSOE, PSUC, PTE i UDC. No hi és, per tant, UCD que equivocadament esmentava l'article.

Per altra banda, la comissió fa constar que la reducció del nombre d'habitatges fins a sis mil ha estat

fruit d'un intent de negociació per part del senyor Subias, cap tècnic de la CMB, i no de cap pressió davant el ministeri de l'Habitatge. El mateix escrit de la comissió anuncia que el pròxim dia 19 d'aquest mes començarà una campanya de sensibilització popular sobre els problemes urbanístics del Baix Llobregat. Es faran diverses cercaviles i el dia 26 es clourà la campanya amb una festa al barri de Can Cervera, d'Esplugues. També es farà una exposició sobre els plans parcials amb tota mena d'informació per al públic.

PSAN: NO A LA DESVIACIÓ DEL LLOBREGAT

Abui, diària 2-2-78

Per la seva banda, la secció local del PSAN al Prat de Llobregat, davant les declaracions aparegudes a la premsa amb motiu de la visita a Barcelona dels càrrecs del ministeri d'Obres Públiques i Urbanisme, fa pública en un comunicat la seva «denúncia de la incongruència i falsedat totals i absolutes que representa afirmar que l'únic motiu d'agilitzar les expropiacions i fer la desviació és el d'evitar el perill de les inundacions». Igualment denuncia «l'actitud ambigua adoptada pel conseller Narcís Serra manifestada ja en la seva visita al Prat». El PSAN manifesta la seva oposició «a qualsevol nova ampliació del port de Barcelona, que degradaria encara més el medi ambient del delta i provocaria el col·lapse urbanístic i circulatori, així com la manca de serveis col·lectius, i un increment exagerat de la densitat de població del delta, al mateix temps que empobriria i despoblaria les comarques interiors de Catalunya».

«Finalment assenyalava el comunicat ens fem ressó una vegada més de la voluntat totalment contrària a la desviació de tots els pobles del Baix Llobregat, expressada repetidament i insistentment».

COMUNICAT DEL PSAN

El PSAN ens transmet la nota següent:

Representants de les diverses comarques del Front Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans s'han reunit a la ciutat de Vinaròs els dies 4 i 5 de febrer per tractar els següents punts:

1. Anàlisi de les activitats dutes a terme darrerament pels fronts locals.

2. Fites assolides en el moviment ciutadà i impulsos i moviment assembleari per a la vertebració d'una política municipal autènticament democràtica.

3. Elaboració de la posició sobre política local i comarcal a presentar en el proper Congrés del Partit, que se celebrarà a les ciutats de València i de Barcelona la primera setmana d'abril proper.

4. Anàlisi de l'assumpció per part del moviment ciutadà de les reivindicacions nacionals i constatació del progressiu increment en aquest sentit, malgrat els intents disgregadors de les forces centralistes en algunes comarques.

Els assistents hem valorat aquesta situació i hem acordat en el nostre treball de les altes prioritats del Front Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans.

7 de febrer de 1978

"Diario Español"
Tarragona
10-3-78

COMUNICAT DEL P.S.A.N.

El Secretariat Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans li forma que s'ha reunit aquesta setmana el Comitè de Zona de les comarques del Tarragonès, Baix Camp i la Conca de Barberà.

A la dita reunió van ser tractats els temes següents:

1.-Revisió del treball intern d'una ciutat a terme pels militants de cada comarca de cara al proper Congrés del partit, que se celebrarà a la Ciutat de València i a Barcelona durant la primera setmana del mes d'abril proper.

2.-Constatar el creixement i implantació progressius del Partit a les comarques de la Zona.

3.-Convocar a la conferència que organitzem el partit per a avui divendres, dia 10, al Vendrell, amb el tema: "Andreu Nin, polític vendrellenc". La conferència serà pronunciada per l'historiador Jordi Monera.

4.-Ratificar l'adhesió total des de la direcció del partit a les mobilitzacions ciutadanes per la llibertat d'expressió.

Finalment, aquest Secretariat Local recorda a tots els nostres simpatitzants que el PSAN dels Països Catalans rebra tota mena de consultes o suggeriments al seu Apartat de Correus, núm. 334 de Tarragona.

COMUNICADO DEL P.S.A.N.

El secretariado local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans ha hecho público un comunicado en el que se refiere a la constitución en la Delegación Universitaria de Tarragona de una comisión que inicie una campaña de solidaridad con Euzkadi. Forman la comisión el propio PSAN así como LOR, OIC y PSUC. Con este motivo hace un llamamiento a los restantes partidos que tengan militantes en la Universidad, y a los independientes, para que se pongan en contacto a través del apartado de correos 334 de Tarragona.

Termina el texto mostrando su preocupación por las limitaciones a la libertad de información, así como por la tergiversación de noticias que parece tienden a aumentar.

"Diario Español", 22-Febr-1978

"DIARIO ESPAÑOL" TARRAGONA

ARTÉS

El PSUC está en contra

El PSAN desea ampliar la Comisión ciudadana

Artés (Bages). - La propuesta del PSAN sobre la forma de llevar a cabo los contactos con el Ayuntamiento no ha convencido al PSUC, que ve en la nueva fórmula de estructurar estas relaciones una monopolización de este grupo y del PSC. Según esta propuesta, si hasta ahora eran los representantes de los partidos y de las entidades ciudadanas los que se reunían con el Consistorio cada vez que la importancia del tema a tratar lo requería, a partir de ahora a esta especie de comisión se le añade una representación de la Asamblea Democrática y del «Veremall» - revista local. La fórmula, acogida afirmativamente por PSC y CDC, no ha sido aceptada por el PSUC.

Según las informaciones recibidas de los representantes de este partido en

Artés «la nueva estructuración que el PSAN pretende dar a las relaciones con el Consistorio es incoherente y pretende únicamente afianzar sus posiciones y las del PSC dadas las influencias que cada uno de estos partidos tiene en sendas entidades».

En cuanto al carácter de la Asamblea Democrática de esta localidad, opinan los representantes del PSUC que deja mucho que desear en cuanto a su funcionamiento y representatividad como para erigirse en portavoz de la población - contrariamente a la opinión de un partido que la sugirió como instrumento total de representatividad, en una anterior propuesta no aceptada por ninguno de los tres restantes partidos -

JORDI VILANOVA

POSEN ELS PARTITS POLITICS NOVEU CONDICIONS A L'AJUNTAMENT

Tres partits polítics d'Artés (CDC, PSAN i PSC) han adreçat a la Casa de la Vila una instància en la qual exigeixen al Consistori que adopti una sèrie de mesures encaminades a normalitzar la convocatòria de reunions que, sovint, se celebren entre l'ajuntament i els partits polítics operants a la vila. 2-2-78

Aquesta instància diu que els partits d'Artés no acceptaran cap convocatòria si aquesta no arriba amb quarantavuit hores d'antelació o l'amb l'ordre del dia corresponent. Afirment també que en aquestes reunions el consistori ha de convocar representants de l'Assemblea Popular d'Artés i alguns membres de la revista local «Veremall». Aquest òrgan informatiu es queixava, en l'editorial d'aquest mes, del fet que la corporació local margina el poble dels afers municipals.

Hem de dir que últimament l'ajuntament convocava els partits polítics i entitats civiques del poble periòdicament. Aquestes reunions anaven encaminades a debatre i aclarir alguns punts dubtosos que hi ha en la compra del solar que anomenem «Can Crusellas», informa Josep Paré

Mundo Diario 22-1-78

ROQUETES

CDC, PSC, PSUC, PSAN y OIC

Piden voz y voto

Roquetes (Baix Ebre). - «La Comissió de Forces Polítiques i Populars», que està integrada per los partits CDC, OIC, PSAN, PSC y PSUC, se presentó a la ciutat en el local social de la Lira Roquetense.

Se leyó y comentó el documento presentado a las autoridades municipales, en el que se formulan peticiones parecidas a las ya presentadas por las distintas comisiones políticas a los ayuntamientos catalanes; hemos de remarcar su petición de voz y voto en los plenos municipales y su participación activa en todas las comisiones de trabajo que existan en el Consistorio.

SOLSONA LLOP

Ante la reunión de «Gran Valencia»

"LAS PROVINCIAS"

PARTIDOS, ASOCIACIONES DE VECINOS Y AGRICULTORES, A FAVOR DEL DESDOBLAMIENTO DE LA PISTA DE SILLA 7-2-78

VALENCIA. (De nuestra redacción.) Ante la reunión que hoy, martes, ha de celebrar el Consejo General de la Gran Valencia, varias asociaciones de vecinos y partidos políticos (AA. VV. de l'Horta Sud-carretera general de Madrid, Unió de Llaureadors, PSAN, PSPV, MCPV, PCPV y PUE) han elaborado un escrito en el que se resalta en primer término que los graves problemas de tráfico que padece la comarca tendrían solución adecuada con el estricto cumplimiento de las previsiones de la red arterial, desdoblamiento de la actual pista de Silla y construcción de la pista por el oeste de las poblaciones. Se recalca el compromiso contraído por la red arterial en tal sentido y se estima que los esfuerzos de Gran Valencia deberían orientarse hacia la exigencia firme de la construcción, por parte de la concesionaria del tramo de autopista de circunvalación o «by-pass», no permitiendo que se haga efectivo el desligamiento del compromiso contraído por la empresa concesionaria. Seguidamente se dice que «sería imperdonable que el Consejo General de Gran Valencia facilitara con su informe el camino hacia un proyecto de autopista, no previsto en ninguna previsión urbanística, ni aun en la red arterial del propio Ministerio de Obras Públicas que lesiona intereses agrícolas, y no aporta ninguna solución al tráfico de la zona».

ALTERNATIVAS PROPUESTAS

Como alternativas se proponen: la exigencia inmediata del desdoblamiento de la pista de Silla, postergar el es-

tudio profundo del proyecto de autopista sobre la marjal en concordancia con las previsiones que hayan de ser recogidas en la revisión del Plan de Ordenación, y plantear a la Administración central la construcción del by-pass. «Solo así —finalizan— quedarían recogidas las aspiraciones populares.»

DICTAMEN DE LA COMISION EJECUTIVA DE GRAN VALENCIA

Las mismas entidades y organismos mencionados, esto es, una representación de los mismos, visitaron Gobierno Civil para hacer entrega del escrito enviado a la corporación Gran Valencia, al que antes aludíamos, sobre el tema de la autopista de la marjal, que tiene en estudio Obras Públicas.

En reunión de dicha corporación, a mantener hoy martes, se va abordar el informe sobre el proyecto de dicha autopista, figurando en su orden del día el siguiente apartado de propuesta: «El dictamen de la comisión ejecutiva sobre el estudio de la nueva carretera autopista de Silla, se inclina por la solución II, que enlaza autopista del Saler con la N-332 en Sollana como acceso sur de Valencia y enlaza con la autopista provisional, ya que la construcción del «by-pass» no debe demorarse, que el tramo sobre la marjal no altere sus condiciones naturales ni corrientes de agua e impida nacer construcciones junto a ella, que al llegar a Pinedo se construya un tramo hasta el nuevo cauce del río Turia para que no estén obligados los vehículos que no lo precisen a penetrar en la autopista del Saler, ni dé lugar a penetración por el antiguo cauce del

rio; que se una con N-340 y si se aprueba se use como acceso al puerto de Valencia, tan necesitado de accesos, y que se suprima en el Plan General la que hay prevista al este de la Albufera».

Las asociaciones de vecinos citadas y los partidos políticos manifestaron en el escrito a Gobernación su deseo de que el informe final de Gran Valencia sea consecuente con la planificación urbanística, y sea exigido el desdoblamiento de la pista de Silla, y la solución a los agobios de tráfico, cada vez más insufribles, de la carretera real de Madrid.

PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAISOS CATALANS COMITE COMARCAL DE LA PLANA

El Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) vol fer pública la seua més forta protesta front els atentats contra l'ecologia de les illes Columbretes que un exercit estranger du a terme impunement. Creiem que aquestes illes formen part del patrimoni de tot el poble del País Valencià i proposem per elles la seua conversió en reserva ecològica a tots els nivells.

Fem públic la nostra voluntat de col·laborar en totes aquelles campanyes que es organitzacions populars associacions de veïns, culturals... puguem dur endavant.

OBRA 13-19/2/78

També porta aquesta història d'Alan Modest neo.

El Ayuntamiento abandona

Han tomado la decisión ante la presión de los partidos contra un Paseo Marítimo

Canet de Mar (Maresme). — El alcalde de Canet de Mar, José María Cabruja, junto con los concejales Eduardo Dotras, Antonio Puig, Enrique Llaudet, Marcelino Torras, Antonio Hernández, Jaime Xiqués y Juan Cucurell han decidido presentar su dimisión ante el Gobierno Civil. La petición fue cursada ayer y la decisión fue tomada en un pleno extraordinario urgente convocado por el alcalde, en el cual éste notificó su decisión de presentar su dimisión sumándose los concejales antes mencionados.

A este pleno no asistió el concejal Antoni Cruañas, el único que, en el Pleno del pasado jueves, día 16, votó a favor de la suspensión del proyecto del Paseo Marítimo de Canet que, como ya hemos informado en otras ocasiones, implica además

de servicios y bases náuticas, un aparcamiento en la playa para 1.000 coches con un coste total de 103 millones de pesetas.

La noticia fue conocida por los canetenses ayer por la tarde a través de una carta firmada por el alcalde y repartida por todo el pueblo en la que manifestaba la campaña lanzada por PSAN, PSUC, CDC y Socialistas en contra del proyecto del Paseo Marítimo había radicalizado las posiciones, ante lo cual se planteó la dimisión.

Al habla con el alcalde ha manifestado que el pueblo había sido manipulado por los partidos y que la dimisión se planteaba siendo conscientes de que estaban en una etapa de transitoriedad y en vista de que habían perdido la credibilidad popular.

(Continúa en pág. 2)

VIC

Mundo Diario
(10-3-78)

Ni lo instala ni lo deja instalar

El Ayuntamiento contra el locutorio telefónico

Vic (Osona). — El Ayuntamiento ha negado a quienes lo solicitaban la posibilidad de poner en marcha un nuevo locutorio telefónico tras consultar a sus servicios técnicos y llevar a cabo un estudio sobre el particular. CDC, ERC, los dos PSC, PSAN y PSUC hicieron pública hace unos días una nota en la que manifestaban que «es necesario para los habitantes de Vic y comarca disponer de un servicio adecuado ya que según el artículo 101 de la Ley de Régimen Local, será competencia del municipio cualquier obra o servicio que tenga por objeto el fomento de los intereses y la satisfacción de las necesidades generales y de las aspiraciones ideales de la comunidad municipal».

Asimismo, al parecer se ha negado la posibilidad apuntada también por los partidos y sindicatos de instalar el nuevo locutorio en los locales del Centro de Iniciativas y turismo de la calle Verdaguer.

Por otro lado el problema de las tres telefonistas que han quedado sin trabajo según la Comisión de Forces Politiques «es del conocimiento del alcalde... y dado el momento de crisis y paro que existe en la comarca... proponemos que el Consistorio estudie el hecho de que estas tres personas tengan acceso a los lugares de trabajo que se crearán con este servicio que proponemos para la ciudad».

Pocas esperanzas quedan tras la negativa del Ayuntamiento. En las cabinas no existen listines ni pueden realizarse según qué modalidades de conferencias, etcétera. Aparte de la mala jugada de la Compañía Telefónica, parece lógico que los representantes de los ciudadanos soliciten a un Consistorio sin ninguna representatividad, aunque con todo el poder municipal, solucionar algo que no es otra cosa que un servicio público.

VICENÇ LOZANO

COMUNICAT DEL PSAN

El Secretariat Local del Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans informa que el passat dia 12 es van reunir representants de les comarques del Tarragonès i Baix Camp. En aquesta reunió preparatòria del Congrés que el partit celebrarà durant la primera setmana del mes d'abril proper s'ha pres l'acord de fer públic:

1.—La solidaritat del PSAN dels Països Catalans amb la lluita que en aquets moments duen a terme els pagesos, sota la iniciativa de la Unió de Pagesos.

2.—El nostre rebuig del Real Decret de 15—IX—1977, pel qual es creaven les Cambres Agràries, instrument interclassista destinat a exercir un control no democràtic damunt la Unió de Pagesos, única institució que, sotmesa a la Generalitat de Catalunya, hauria de ser qui vetllés pels interessos de la pagesia del Principat de Catalunya.

3.—Que ha de ser la Unió de Pagesos qui assenyali els preus dels productes del camp.

4.—La nostra denúncia de l'Administració central, que en retardar les negociacions sobre aquesta qüestió espera que els pagesos es vegin obligats per la necessitat a retirar els tractors de les carreteres, única eina de pressió i manifestació de què disposen fins ara.

5.—Que el patrimoni sindical de l'antiga CNS sigui retornat als pagesos i no a les Cambres Agràries.

6.—Denunciar els intents d'atac a terme per part d'alguns partits amb representació parlamentària de frenar i aturar la manifestació dels tractors, tant al Principat de Catalunya com a tot l'Estat espanyol en general.

7.—Encoratjar els companys del PSAN dels Països Catalans d'altres comarques, que han estat capdavantera en aquesta lluita, emmarcada en la lluita del nostre partit per l'alliberament nacional i de classe als Països Catalans.

Los partidos de Vic

Apoyo al cenetista Palau

Vic (Osona). — En relación a la detención del joven cenetista Josep Palau en Manlleu hace unos días, la Comisión de Forces Politiques de Vic ha hecho pública una nota de protesta en la que se queja «del trato que la Jefatura Superior de Policía de Barcelona ha dado a la detención».

Por otro lado el comunicado muestra su disconformidad «en primer lugar por la inculparción de una persona que — sean cuales sean sus antecedentes — no ha sido juzgado y que por tanto es inadmisibles que sea presentada a la opinión pública como culpable».

«En segundo lugar — continúa la nota — por el desproporcionado despliegamiento de fuerzas que hizo la Guardia Civil al registrar la casa de los padres de Josep Palau, en Manlleu, conociendo su ausencia, ya que se encontraba detenido».

Firman el comunicado CDC, PSC (C), PSC (R), ERC, PSAN y PSUC.

VICENÇ LOZANO

Mundo Diario
Dibendres, 3-3-1978

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

"Mundo Diario" ←

Dimiten todos sus miembros

El consistorio tira la toalla

El gobernador ha ofrecido a los partidos que se hagan cargo de la gestión municipal

Anglès (La Selva). — Desde la pasada semana, el Ayuntamiento de Anglès se halla dimitido. El gobernador civil de Girona, José María Mesa Tarra, ha solicitado a los partidos políticos de la localidad que formen un nuevo Consistorio en base a los resultados electorales de las elecciones del 15 de junio.

La crisis del Ayuntamiento de Anglès tiene su punto de partida en la acción que llevaron a cabo los partidos de la localidad, PSC, PSUC, CDC, ERC y PSAN para impedir que se aprobara el nuevo Plan General de la población. Alegaban los partidos que el Plan lesionaba gravemente los intereses comunitarios en beneficio de los grupos de poder dominantes hasta la fecha.

El Ayuntamiento, ante la importancia del asunto, planteó la posibilidad de crear una comisión en la que estuvieran representados todos los partidos políticos y las asociaciones culturales de la población. Los partidos pusieron una condición «sine qua non» antes de aceptar la alternativa municipal: las personas que tenían intereses económicos en los asuntos urbanísticos polémicos que se iban a tratar tenían que permanecer al margen de dicha comisión. Esta condición no fue aceptada por el Consistorio.

CADA UNO SUS TÉCNICOS

Sin embargo, el «impasse» continuaba y el Ayuntamiento de Anglès el día 14 de este mes solicitó nuevamente la

colaboración del PSC, PSUC, CDC, ERC y PSAN. Les proponía que nombraran técnicos urbanísticos para que, junto con los técnicos que fueran elegidos por la Corporación realizaran un informe sobre el Plan General. El viernes 17 se había convocado Pleno Municipal. La sala estaba abarrotada de gente. Los representantes de los grupos políticos tenían que presentar un informe de los trabajos realizados hasta la fecha y comunicaron el nombre de los técnicos que habían elegido. El Pleno no pudo celebrarse; a los dos concejales que ya no asistían normalmente se sumaron tres nuevas ausencias, consideradas como dimisiones. El alcalde, Solé suspendió el acto.

Seguidamente los cuatro concejales presidentes y el alcalde se reunieron con los representantes políticos para analizar el problema planteado. Mientras estaban reunidos, irrumpieron violentamente en la sala donde se encontraban en la Casa de la Vila un grupo de once personas — algunas de reconocido prestigio económico y comercial, y otras pertenecientes a anteriores consistorios del período franquista y vinculados a grupos políticos de la derecha —. A grandes voces y violentamente exigieron estar presentes en la reunión. Alegaban que «ellos eran el pueblo». Ante tal situación, los representantes de los grupos políticos abandonaron el

Ayuntamiento.

Ahora, la situación se encuentra de la siguiente manera: un Ayuntamiento dimitido, una propuesta del gobernador civil de formar un nuevo Consistorio con los partidos políticos que salieron votados en Anglès. Ante esta propuesta, los partidos dicen que en todo caso aceptarían si se hicieran elecciones municipales anticipadas en el municipio de Anglès. **A CANTALOEZELLA**

Canet

Telo-Express
(9-2-78)

Oposición al paseo marítimo

Mataró. (De nuestro corresponsal, Manuel Cusachs.) — La salida a información pública del proyecto de urbanización del paseo marítimo de Canet de Mar ha levantado fuertes protestas en importantes sectores de la población por entender que detrás de ello puede haber una actuación altamente especulativa. Por ello los partidos «Socialistes de Catalunya» PSAN e independientes están preparando un debate para que todos los canetenses sepan lo que hay exactamente en dicho proyecto.

Por el momento se ha redactado un documento en el que, entre otras cosas, dicen que bajo el nombre de Proyecto de Paseo Marítimo, «se esconde, aparte de ocho bloques de servicios y dos bases náuticas con una superficie edificable de ocho mil trescientos cincuenta metros cuadrados, una carretera que se construiría dentro de la playa actual con un aparcamiento para más de mil vehículos con un ancho mínimo de nueve metros y un máximo de dieciséis y una acera de paseo con una anchura que oscila entre los dos y cinco metros». Se proyecta además la construcción de tres espigones.

Ante ello «Socialistes de Catalunya», PSAN e independientes se proponen llevar a cabo una campaña de sensibilización de toda la ciudad «con el fin de denunciar un proyecto elaborado a la espalda de la opinión pública», denuncian además el esfuerzo económico que representaría para la economía de la ciudad ya que el coste de dicho proyecto se eleva a más de 103 millones de pesetas. Los denunciantes consideran que «este proyecto hipotecaría gravemente el futuro, ya que condiciona irreversiblemente toda la playa, único espacio público y libre de Canet de Mar», remarcando que esta población carece aún de un plan general de ordenación urbana el cual deberá pronunciarse en su día y de forma democrática sobre la utilización de los espacios públicos de los que la playa es el más importante.

EL AYUNTAMIENTO DE ALGINET APRUEBA LA INFORMACION PUBLICA DEL PCOU

ta de la proximidad de las elecciones municipales, y de la importancia que para el futuro de la población tiene este Plan y teniendo en cuenta además que serán los próximos ayuntamientos los encargados de su ejecución, esta Alcaldía con el refrendo de ustedes, procedió a poner en conocimiento de los diversos partidos políticos y entidades representativas de esta población, toda la documentación que integra el Plan, solicitando de los mismos que nos hicieran saber por escrito, su opinión acerca de si consideraban o no que debía procederse a la aprobación inicial.

LAS CONTESTACIONES DE LOS PARTIDOS POLITICOS

De los diversos partidos políticos y entidades consultadas, han contestado hasta la fecha, los siguientes: a) PSOE, que manifiesta su opinión favorable a la aprobación inicial, por considerar que es de gran interés para el desarrollo del pueblo. b) UCD, acuerda la no aprobación del citado Plan. c) PCPV, defiende la aprobación inicial del Plan, por considerarla urgente y necesaria. d) PSPV, se pronuncia en idénticos términos que el anterior. e) PSAN, considera el Plan acertado y se pronuncia afirmativamente, como en los dos casos anteriores. f) UGT, apoya incondicionalmente la aprobación del Plan General. g) Cámara Local Agraria, considera aceptable el programa de desarrollo del PGOU. h) La Sociedad Cooperativa y Caja Rural, comunican que los rectores, a título personal, no aceptan la aprobación del Plan General. i) Comunidad de Regantes San José, conscientes de la necesidad de un Plano de Ordenación Urbana adecuado a las necesidades del Municipio, está de acuerdo, si bien, lo consideran excesivo e inviable. Y j) La Cooperativa de Viviendas de Alginet, se muestra partidaria de la Municipalización del suelo urbano de nueva creación y prestan la total aprobación al nuevo proyecto.

oha 27-2-78

PARTIT SOCIALISTA D'ALLIBERAMENT NACIONAL DELS PAISOS CATALANS (P.S.A.N.)

COMITE COMARCAL DE LA PLANA

Estimat company: el nostre partit va a celebrar el seu primer Congrés els dies 1 i 2 d'abril a la ciutat de València i 8 i 9 a Barcelona. Es per això que ens adreçem a tu per informarte un poc sobre tot açò, que pugues considerar d'interès.

El nostre partit es un partit comunista d'àmbit nacional de Països Catalans, es a dir, el Principat de Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears, així com la Catalunya Nord, dins avui de l'estat francès. El nostre objectiu es la construcció d'un estat socialista sobre aquest territori geogràfic com a pas cap a una societat sense classes, independent de qualsevol altre estat. Es per això que el nostre eslogan es: "Països Catalans, Independència i Socialisme".

La nostra presència al País Valencià data d'octubre de 1.974 i un any

després vam començar a treballar a La Plana. Hem estat presents en tots els organismes unitaris antifrancistes - Assembla de Catalunya, Concili de Catalunya, Concili del País Valencià, Taula de forces del País Valencià...

Actualment comptem amb militants a diversos pobles de La Plana i el Baix Maestrat, treballant en els fronts més diversos: Sindical, Cultural, Ensenyants, Estudiants...

El nostre Congrés servirà per consolidar aquesta línia i anar preparant les nostres alternatives concretes de partit de cara a temes com: Partit de masses i Alliberament Nacional, la Qüestió Nacional, Moviment Obrer i Partit, la Immigració, l'Alliberament Nacional a Europa, Grans de militància, els Joves, la Dona, els Homosexuals, els Estatuts, Programa Econòmic, Ecologia, Sanitat, Generalitat, Camp, Ensenyament, Estudiants, Front Local i Cristians i Partit.

Seguirem enviantvos més informació a mesura que s'apropi el Congrés i us reiterem que quedem a la vostra disposició per explicarvos tot allò que vulgueu. Atentament.

P.S.A.N.

PAG. 22 / LA VERDAD

14-2-78

ESCRITO DE LA COALICIÓN PER UN AJUNTAMENT DEMOCRÀTIC DE SANT JOAN

PIDE LA CONSTRUCCION DE ACERAS JUNTO A LA CARRETERA

Josep Batet Baena i Cardona, del PSAN, Alfons Pastor i Gornia, del CPOC, Manuel Jiménez Alberó, de CC.OO., Fernando Polo Villaseñor, del PCPV y Pedro Risco Risco, del Grup d'Independents de Sant Joan, en nombre de la Coalició per un ajuntament democràtic, de Sant Joan nos envian una copia del escrito dirigido al alcalde en el que, entre otras cosas, dicen que ante el accidente sufrido el 27 de enero por una trabajadora de la empresa "La Osveta Blanca", en el kilómetro 88 de la C-N 340, en el término de San Juan, exponen que en dicha zona está frecuentada por gran número de peatones (trabajadores y escolares) con un gran peligro de su integridad física. Piden que se hagan las gestiones oportunas para tomar las medidas siguientes: dotar de los arcones adecuados a la C-N 340, en el tramo comprendido entre San Juan y Mula, correspondiente al primer término municipal; construcción de aceras adecuadas y de ancho suficiente que permitan y asegure el desplazamiento de peatones en dicho tramo y la instalación de los focos de luz necesarios en dicha zona, con el fin de dar una completa y total seguridad a los peatones. Finalmente el escrito diciendo que, dada la importancia del tema, esperan que el ayuntamiento consulte las gestiones que se tomen oportunamente.

Campana "Carles Salvador"

Información 24-2-78

Llamamiento de partidos y centrales

En nuestra Delegación se ha recibido una fotocopia del escrito firmado por representantes de UGT, PCPV, CC. OO., PSAN, PSP y AA. VV., en que se solicita la colaboración de los vecinos de Benidorm para el mayor éxito de la iniciada campaña de alfabetización, Carles Salvador, a través de los cursos de lengua y cultura del País Valencià, que tanto para castellano - parlantes como para valenciano - parlantes, tienen lugar en el aula de estudios Benat de Sarrià, de lunes a jueves, a las 20/30 horas.

Barrio del Carmen: Curso de lengua y cultura valenciana

La asociación de vecinos del barrio del Carmen, dentro de la campaña "Carles Salvador", ha organizado un curso de "Lengua y Cultura Valenciana" que dará comienzo en el día de hoy por la tarde, en los locales de asociación.

Según informa la vocalía de cultura de la asociación de vecinos del barrio del Carmen, el curso ha sido organizado fundamentalmente porque, an-

tes y después de la autonomía, es necesario realizar un gran esfuerzo por la recuperación idiomática y cultural y, para que las personas de habla castellana accedan a la cultura valenciana y a su lengua.

Por otra parte diversos partidos políticos - PCPV, PSOE y PSAN - se han adherido a la organización de estos cursos a través de sus representantes residentes en el barrio del Carmen.

Leante, 7-2-78

POBLE DE BENIDORM:

EL CASINO SOLAMENT AFAVOREIX A UNES CLASSES DETERMINADES A LES QUALS L'AJUNTAMENT SERVEIX. TANT UNS COM ALTRES NO LLUITEN PELS VERITABLES INTERESOS DEL POBLE

COMUNICAT

El Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, davant les manobres confusionistes i les actituds servils mostrades envers el poder centralista amb motiu de la concessió d'un casino de joc pel govern de l'Estat espanyol, a una empresa que opera al terme municipal de la Vila Joiosa, manifesta el següent:

1.- Que el joc industrialitzat, tal i com es planteja actualment, està en mans d'interessos capitalistes ben concrets, contraris als del poble de Benidorm.

2.- Que dels grans beneficis que s'emportaran les empreses capitalistes promotores d'aquesta activitat, una part ben xiqueta anirà destinada, no al municipi on està enclavat el casino de joc, sinó, ben al contrari, a un fons estatal centralitzat, que el distribuirà al seu parer.

3.- Que la quantitat destinada a aquest repartiment, no és la que les persones i entitats interessades publiquen i escampen, sinó més bé insignificants.

4.- Per a fer-se una idea de com reparteixen els òrgans centrals, recordem el que passa amb el percentatge de la recaptació de les quinielles futbolístiques: ¿On són les instal·lacions esportives que la «Diputació Provincial» hauria d'haver construït amb els diners que de Madrid enviarien? Tenim la sospita que en la qüestió del joc passarà el mateix. No cal que ens fem mala sang.

5.- Cridem l'atenció una vegada més, davant les campanyes per enfrontar pobles d'una mateixa comarca del País Valencià, fomentades per interessos concrets d'unes empreses capitalistes, desarrelades per complet del nostre poble, al qual són ben estranyes per classe i origen. Ben al contrari el que cal és promocionar la comarca (en el nostre cas, la Marina), fomentant-ne la germanor i la col·laboració entre els municipis per tal de resoldre, solidàriament i democràtica, els nostres problemes comuns.

6.- Denunciem l'actitud cínica de l'Ajuntament de Benidorm al presentar una dimissió aparent, que sembla deguda a unes pressions molt fortes per part d'algunes de les esmentades empreses no afavorides en el joc de l'explotació del nostre poble.

7.- També denunciem l'intent de mobilitzar les classes populars per a defensar uns interessos de classe contraris als dels pobles de Benidorm i la Vila Joiosa.

8.- Fem memòria al poble de Benidorm que, quan es va concedir un Institut D'Ensenyança Mitja a la Vila i un altre a Altea, l'Ajuntament d'aleshores no va presentar cap dimissió davant la marginació de Benidorm pel que fa a l'Institut d'Ensenyança Mitja, ni per la Residència de la Seguretat Social (la contribució de Benidorm a la S.S. és de mil milions de pessetes anuals), ni per guarderies laborals, instal·lacions esportives per a la joventut, Casa de la Cultura, ni servicis contra incendis, etc., etc., que són vertaders servicis necessaris per al poble.

Finalment denunciem aquestes maniobres, que demostren ben clarament que el centralisme mai no ha resolt ni resoldrà cap dels nostres problemes, perquè està al servici de les classes dominants explotadores. Sols en un marc autonòmic valencià, que suposarà l'autonomia municipal i comarcal, podrem fer front a tots els greus problemes que tenim plantejats, producte de tants anys de malgovern centralista. És per això que hem de lluitar per aconseguir l'Estatut d'Autonomia, com a primer pas cap a l'alliberament del nostre poble.

Benidorm. La Marina Baixa. País Valencià.
22 febrer del 1978

SOCIALISME

INDEPENDENCIA

PSAN

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Aquest comunicat ha estat reproduït al diari "CANFALI" de la Marina Baixa.

també

Imprès a Gràfiques FELI. Pda. Torres. La Vila Joiosa

Información 24-2-78

El PSAN, contra la movilización pro casino

Suscrito por el Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) se ha distribuido ayer, en Benidorm, un comunicado, escrito en valenciano, que se encabeza con la siguiente afirmación: «El casino solamente favorece a unas clases determinadas, a las cuales el Ayuntamiento sirve. Tanto unos como otros, no luchan por los auténticos intereses del pueblo.»

En el mencionado documento se denuncia, entre otras cuestiones, «la actitud cínica del Ayuntamiento de Benidorm, al presentar una dimisión aparente «que sembla deguda a unes pressions molt fortes per part d'algunes de les esmentades empreses no afavorides en el joc de l'explotació del nostre poble».

Asimismo se recuerda a los benidormenses que ni el alcalde ni los concejales presentaron su dimisión cuando se concedieron sendos institutos de pachillerato a las dos poblaciones vecinas: Villajoyosa y Altea.

Como saben nuestros lectores, ayer noche había convocada una reunión conjunta para discutir el tema, convocada por el Centro de Iniciativas Turísticas, precisamente para conocer posiciones y pareceres de los partidos políticos, centrales sindicales, asociaciones, etc., y cuyas conclusiones se darán hoy a conocer.

PUBLICIDAD

Notícies en quatre ratlles
(Presència, 4-2-78)
Han estat posats en llibertat condicional tots els delinqüents amb motiu dels fets de Sant
Climent. Seiscabes que encara romanien empresonats.

¡BENIDORMENSE!

PARA PROTESTAR, CON ORDEN Y
CIVISMO, POR LA INJUSTA E INCA-
LIFICABLE EXCLUSION DE BENIDORM
EN LAS CONCESIONES DE CASINOS
DE JUEGO.

de Res
**ACUDE A LA ASAMBLEA POPULAR
DE HOY MARTES, DIA 21, A LAS 12
HORAS, EN EL CINE CAPITOL**

UAB
Biblioteca de Comunicació

CEDOC

libertad

EL PLAN GENERAL DE ORDENACIÓN URBANA ANALIZADO POR CINCO PARTIDOS POLÍTICOS

Cinco partidos políticos con delegación en Castellón, el Partit Comunista del País Valencià (PCPV), Partit Carlí del País Valencià (PCV), Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN), Partido Socialista Obrero Español (PSOE) y el Partit Socialista del País Valencià (PSPV), han elaborado un documento conjunto en el que reflejan sus puntos de vista respecto al estudio de avances de planeamiento del Plan General de Ordenación Urbana de nuestra ciudad.

La presentación de este documento, que anteriormente había sido remitido al Ayuntamiento dentro del plazo (ampliado) que la Corporación fijó para recibir sugerencias sobre el tema, tuvo lugar ayer por la tarde en Librería Garbell —un lugar neutral— dijo uno de los representantes de los partidos, asistiendo al mismo Francisco Solsona Garbí (PSOE), Rafael Meneses Rosalén (PSPV), Vicente Roca Vallés (PCPV) y Francesc Artola (PSAN).

Doce reuniones fueron necesarias para llegar a un acuerdo básico entre los representantes de los partidos firmantes del documento, entre los que figuraban dos arquitectos, dos aparceros, un abogado, un sanitario y dos administrativos.

La comisión también estableció contactos a nivel informativo con el equipo redactor del proyecto de reforma del P.G.O.U.

CONCLUSIONES ADOPTADAS

Las consideraciones o sugerencias presentadas por los cinco partidos son las siguientes:

— La actual Corporación Municipal no debe tomar una decisión tan importante como es la aprobación de un Plan General de Ordenación Urbana, en tanto no se realicen las elecciones municipales.

— La posible demora en la aprobación de un nuevo Plan puede suponer un problema en cuanto a la política de concesión de licencias. Por otra parte, la paralización de licencias

supondrá un grave perjuicio social en estos momentos. Por todo ello exigimos para la concesión de licencias de edificación estrictamente la normativa vigente recogida en el Plan General de 1963, las Ordenanzas de la Construcción y Saneamiento, así como la normativa subsidiaria de planeamiento, de aplicación en todo el ámbito provincial. Como solución a corto o medio plazo y en evitación de los problemas de falta de suelo apto para edificar, aplicaremos el estudio y desarrollo de alguno de los planes parciales del Plan de 1963, todavía no desarrollados.

— Exigimos un control de las propiedades municipales que puedan ser reconvertibles fácilmente para usos públicos y que la actual Corporación dé fin a esa política de venta de solares, tan nefasta para el patrimonio público. Asimismo, exigimos un control sobre aquellas propiedades privadas que puedan ser también utilizadas para usos públicos y zonas dotacionales o verdes.

— Nos interesa hacer hincapié en la conservación y defensa de nuestro patrimonio arquitectónico, respetando y conservando todos los edificios y entornos urbanos que merezcan este tratamiento por su evolución de nuestro pasado histórico. También de aquellos edificios y entornos rurales (fuentes, torres, ermitas, etc.), así como los parajes de interés paisajístico y ecológico (Molí de la Font La Magdalena y la ladera montañosa que se extiende al Oeste de la autopista hasta el límite con Borriol y Benicàssim, así como también, las laderas de Columbares).

Del análisis a las alternativas propuestas por el «Consulting» extraemos las siguientes conclusiones:

— Zonas verdes y dotacionales: Los trazados previstos son de dudoso aprovechamiento y de difícil acceso, ya que se apoyan en propiedades municipales creyendo oportuno completarlos con unidades de zonas verdes y de dotaciones por sectores o barrios.

— Suelo residencial aislado (residencia secundaria o turística). Nos parecen correctos sus emplazamientos, pero restringiendo y controlando su crecimiento. Exigimos que el plan especial previsto para la zona del litoral se defina claramente como de uso público en el propio Plan General, cambiando su denominación por el de suelo dotacional y residencial.

— Red de Comunicaciones: Potenciación del transporte público, solución a las barreras que suponen la red de ferrocarriles y la carretera Nacional 340 como condición indispensable para la viabilidad de la expansión hacia el Oeste prevista en la propuesta de este Plan General.

bando de nuestra ciudad, creemos que éste debe desarrollarse al Oeste, y por otra parte el crecimiento hacia el Sur a lo largo de la carretera de Almazora, con sus correspondientes equipamientos colectivos.

Consideramos negativa al crecimiento de Castellón hacia el Este, incluyendo la unión con el Grao.

Para el futuro crecimiento del Grao sugerimos la creación de un suelo urbanizable programado para evitar la especulación en los solares existentes en el actual casado.

— Censo urbano: Dada la alta densidad actual dentro del casco, así como también el enorme crecimiento de la circulación rodada en el mismo, hacen aconsejable el no sobrepasar la cifra de 100.000 habitantes y tender a una redistribución de esta población hacia las zonas menos pobladas.

A modo de conclusión y como factor determinante del nuevo planeamiento, consideramos absolutamente indispensable la creación de una comisión gestora que haga posible el control democrático de la aplicación del Plan.

En la reunión mantenida ayer con los representantes de los medios informativos castellonenses que asistimos a «Garbell», los partidos firmantes del anterior documento señalaron que se había invitado a participar en las reuniones a todos los grupos políticos de Castellón, aunque sólo aceptaron trabajar de forma mancomunada los cinco citados. Asimismo, que no han pretendido hacer un análisis pormenorizado, entrando en detalles como por ejemplo la altura de los edificios, etc.

MEDITERRANEO 24/2/78

Apoyamos la opinión del «Consulting» respecto a la red arterial prevista por el Ministerio de Obras Públicas.

— Zonas Industriales: Consideramos totalmente inaceptable la ubicación de suelo industrial en los márgenes de las carreteras de Borriol y Alcora, las situadas en el Noroeste del casco urbano junto a la Nacional 340 y las situadas al Norte del Puerto (que siempre fueron ilegales). No obstante, aceptamos plenamente en consolidar como Zona Industrial el actual Polígono del Serralló, incluso su ampliación, así como la delimitación de un nuevo Polígono Industrial situado al Sureste del casco, muy próximo al límite con el término de Almazora.

— Suelo Residencial Urbanizable Programado. Una vez configurado un orden de prioridades en el futuro crecimiento ur-

ALGEMESI. «De nuestra delegación en La Ribera» — De constructiva, puede calificarse la reunión que el sábado tuvo el alcalde de esta ciudad, señor Revert Domingo, con miembros de partidos políticos, centrales sindicales y asociación de vecinos. La reunión celebrada a propuesta de los últimos se desarrolló por cauces de entendimiento y clarividencia, especialmente informativa.

Tres fueron los puntos básicos, que se le plantearon al alcalde: a) El porqué de la dimisión del Ayuntamiento. b) Causas informativas, veraces, y c) Algunos problemas concretos: paro obrero, delincuencia y orden público, presupuesto del Ayuntamiento y proyectos pendientes de realización.

LOS ASISTENTES

Aunque el objetivo de la reunión era transmitir información al pueblo como uno de los presentes — y no a nivel de grupo o partido, estaba claro un deseo general de puntualizar algunas cuestiones de interés para el vecindario, por eso el alcalde quiso en primer lugar conocer la representación de las fuerzas políticas. A tenor de lo dicho, se constató la presencia de Partit Caril, Asociación de Vecinos, Asociación Padres de Alumnos, María Auxiliadora y comisiones del PCPV, OIC, PSAN y CNT. No obstante se indicó que nada había querido saber de esta reunión informativa.

LA RIBERA

Reunión Ayuntamiento de Algemesi-partidos políticos

«Cuando haya soluciones en cuestión de público, nosotros las aplicaremos» *(orden)*

PSOE y UGT Tampoco estuvo representada UCD, pese a haber asistido con anterioridad a una asamblea previa, al igual que el PSP y PSPV. Ante ello, el alcalde indicó que pese a la no asistencia de los partidos mayoritarios, era conveniente —dijo— la conveniencia de la reunión.

EL PORQUE DE LA DIMISION

Ante esta pregunta, el señor Revert puntualizó, que cada concejal ha tenido sus motivos particulares, y como motivo general la solidaridad entre ellos, de ahí que yo presentara al día siguiente mi dimisión. Las motivaciones —explicó—, son: considerábamos que las elecciones municipales debían haberse celebrado, puesto que

venían sufriendo el cambio del 15 de junio y nos sentimos defraudados al ver que el presidente del Gobierno, que había prometido elecciones municipales antes de que finalizara el año 1977, por lo que se había incumplido promesas y pensábamos que estábamos viviendo al socaire del Gobierno y los partidos políticos. Otro motivo alegado, fue: la falta de representatividad y objetividad en cuestiones que ellos estaban trabajando, cuya nota evidente son las informaciones en prensa, escritos al Ayuntamiento ambiente no propicio en algunas zonas de la población, circulación y reparto de octavillas, etc. «El hecho de presentar nuestras dimisiones, era el que podían desde el Ayuntamiento, adoptando esta postura, ofrecer mejores alternativas a la población. El alcalde, dejó abierta la posibilidad de que cada concejal expusiera, además, sus razones».

En cuanto a las razones, estas se dieron a conocer a través de la prensa del día 20, pero a pesar de ello, este Ayuntamiento, y la mayoría, seguimos sin tener los medios adecuados para una información completa, de la que cada vez se siente más ávida la población.

Exigen medidas urgentes para evitar accidentes en la carretera nacional

dar una completa y total seguridad a los peatones.

Ante la importancia del problema expuesto y por el riesgo cotidiano que el mismo supone para los vecinos de este pueblo, esperamos se nos comuniquen las gestiones que ese Ayuntamiento realice para la rápida solución de este problema».

ALICANTE. (De nuestra Redacción).

Firmado por la Coalición per un Ajuntament Democràtic, PCPV, CC.OO., PSAN y Grup d'Independents de Sant Joan, nos ha sido remitida una nota sobre el problema de la carretera nacional que transcurre por San Juan y Muchamies, que dice lo siguiente:

La Coalición per un Ajuntament Democràtic, ante el último acontecimiento luctuoso ocurrido el pasado viernes, 27 de enero, a una trabajadora de la empresa «La Gaviola Blanca», al intentar cruzar la calzada, en el punto kilométrico 88 de la carretera nacional 340, justo donde queda ubicado el edificio de la citada empresa, en nuestro término municipal, ha decidido previa reunión de los miembros integrantes de dicho Coalición dirigir el presente escrito acompañado de una representación de la misma, con el fin de denunciar y poner fin a estos sucesos que desgraciadamente se vienen repitiendo con una frecuencia alarmante.

La zona donde ha ocurrido este hecho, aún siendo una carretera nacional, está frecuentada por gran número de peatones que se desplazan entre nuestro pueblo y Mutxamel así como de los trabajadores de las medianas y de pequeñas empresas de esta zona.

Esta situación se ve agravada por la existencia del Colegio Nacional San Juan Bautista, ya que un elevado número de alumnos del centro se desplazan a pie o en bicicleta, con el consiguiente peligro que ello supone para su integridad física.

En evitación de reiteraciones de hechos como el denunciado, que no basta con lamentar, exigimos se hagan las gestiones oportunas para poner en práctica las medidas siguientes:

Primero.—Dotar de los recursos adecuados a la nacional 340, en el tramo comprendido entre Sant Joan y Mutxamel, correspondiente a nuestro término municipal.

Segundo.—La construcción de aceras adecuadas y de ancho suficiente que permitan y de los peatones en el referido tramo.

Tercero.—La instalación de los focos de luz necesarios en dicha zona, con el fin de

SE REUNIO EN SAGUNTO 28-febrer-78. LEUANT

El plenario, decidido a seguir las conversaciones con el Gobierno

Movilizaciones populares para exigir la preautonomía

Con el voto en contra de A.P., se adhirió a la «campanya Carles Salvador»

28-11-77. LEUANT

Acuerdos del consejo político

de U.C.D. en Valencia

Usará la Senyera con franja azul mientras el pueblo no decida otra bandera
Propone y defiende la cooficialidad del valenciano y el castellano

ASOCIACIONES JUVENILES CONTRA EL DECRETO

Once fuerzas políticas juveniles que están manteniendo contactos para la creación del Consejo de la Juventud del País Valenciano, ante la aparición en el «Boletín Oficial del Estado» del decreto-ley regulador del asociacionismo juvenil, han hecho público un comunicado en el que lo consideran «claramente restrictivo y limitativo del derecho de asociación de la juventud».

Señalan después que a pesar del rechazo efectuado en su día por más de sesenta organizaciones juveniles políticas y sociales, el Gobierno sigue la política de no contar con nadie «relegando a las organizaciones juveniles a una participación meramente formal sin ningún tipo de eficacia».

Se indica por último que es necesaria la actuación unitaria de las

fuerzas juveniles exigiendo la derogación del citado decreto y la elaboración de una ley sin ningún tipo de restricciones y con la participación de todas las organizaciones juveniles.

Firman el comunicado las juventudes del PSOE; J. G. Roja, Jove Esguerra (PSPV); J. Comunistas del PV; J. de F. E. (Auténtica); Unión de Juventudes Maoístas; J. Comunistas de los Trabajadores; J. Radical; Jove Germana; J. de UCE, y J. C. N. Asistieron a la reunión y no firmaron el comunicado las Juventudes de UCD.

Las Provincias
7-2-78

Sábado, 11 de febrero de 1978.

El lunes, plenario de parlamentarios, en Peñíscola

VALENCIA. (De nuestra redacción.) El Plenari de Parlamentaris del País Valencià se reunirá el próximo lunes en el castelli de Peníscola.

La reunión tiene un carácter fundamentalmente informativo, puesto que se trata de tomarle el pulso a la situación actual en lo relativo al tema preautonómico, para lo que se informará ampliamente de las distintas reuniones celebradas con Clavero, y la pasada semana con el vicepresidente del Gobierno, Abriú Martorell.

También se procederá a la elección de la comisión que redactará el proyecto del reglamento interior del Consejo.

CONVOCATORIA A TODOS LOS PARTIDOS DEL 9 D'OCTUBRE

El Moviment Comunista del País Valencià, l'Organització d'Esquerra Comunista, el Partit Comunista dels Treballadors y el Partit Socialista d'Alliberament Nacional, han dirigit una carta conjunta a todos los partidos que tomaron parte en la convocatoria del 9 d'octubre y la gran manifestación pro autonomía de aquella fecha.

En la carta se les convoca a una reunión que se celebrará el lunes, a las 7 y media de la tarde y que tiene por objeto estudiar qué medidas ha-

bría que tomar frente al Gobierno, ante una situación que exponen del siguiente modo:

«Desde hace varias semanas, el Gobierno dispuso del borrador de decreto ley por el que se establece un régimen de preautonomía en el País Valencià. Pese a las diferencias que nuestros partidos tienen con el texto negociado por el Plenari y el ministro Clavero, consideramos que este decreto puede significar el reconocimiento institucional del País Valencià y puede facilitar el inicio del proceso autonómico hacia el Estatut, una vez aprobada la Constitución, y que por eso, entre otras razones, el Gobierno lo aplaza una y otra vez.»

«Por otra parte es evidente que el proyecto de Constitución contiene fuertes restricciones al reconocimiento y al ejercicio de la soberanía de las naciones oprimidas del Estado y en particular de nuestro País Valencià, explican los cuatro partidos que firman la convocatoria.

Provincias

COMUNICAT DE PREMSA DEL P.S.A.N.

El Partit Socialista d'Alliberament dels Països Catalans informa de l'ingrés a les seves files del que fins ara havia estat el «Collectiu pel Socialisme i la Independència», que darrerament s'havia format a Reus.

Amb aquest nou ingrés, pre-cedit fa quinze dies pel del «Grup Socialista Independent» el PSAN del País Catalans prossegueix la política de vertebració de l'esquerra d'alliberament nacional.

Tant el PSAN del País Catalans com els militants precedents del dissolt «Collectiu pel Socialisme i la Independència» valoren molt positivament aquesta nova incorporació, per tal com representa un avanç indubtable en la lluita que el PSAN del País Catalans mena per l'alliberament de les classes populars.

El PSAN del País Catalans informa igualment de les converses que manté amb altres formacions de l'esquerra d'alliberament nacional, de les quals donarà compte oportunament. Aquestes converses, com les mantingudes fins ara amb el «Grup Socialista Independent» i amb el «Collectiu pel Socialisme i la Independència», són encaminades a la unificació de tots els moviments que lluiten per l'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans.

Otro colectivo al PSAN

Se trata del «Collectiu pel socialisme i la independència»

Un nuevo grupo nacionalista de izquierdas se ha integrado en el «Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans».

Se trata del «Collectiu pel Socialisme i la Independència», de Reus, en cuyas filas figuran Pere Anguera, Fermi Roig, Teresa Miralles y Carles Alzina, todos ellos de notable prestigio político en el Campo de Tarragona.

Dicho colectivo había sido formado a principios del año pasado y había participado en la convocatoria del Fossar de les Moreres así como en la Conferencia Independentista. Son alrededor de 35 miembros que llevan un trabajo en los sectores pagés, municipal y cultural, especialmente en la

ciudad de Reus.

En el seno del «PSAN» se valora muy positivamente este ingreso que sigue al que días antes se produjo del «Grup Socialista Independent» de Félix Cucurull que se sitúa en la línea de estructurar el espacio político de la izquierda de liberación nacional en la perspectiva del primer congreso del «PSAN».

Se informa igualmente de fuentes de dicho partido de las conversaciones que mantiene con otras formaciones de la izquierda de liberación nacional y que están encaminadas a la unificación de todos los grupos de esta ideología con el fin de configurar un partido sólidamente constituido que ocupe este espacio político.

El PSAN, con la Entesa

En relación a la campaña de la Entesa dels Catalans, el PSAN, a través de un comunicado público, «valora que, ante el actual proyecto de Constitución que no recoge y corta toda posibilidad de una autonomía auténtica, era imprescindible y urgente la sensibilización popular para salir al paso de la maniobra que intenta otorgarnos una descentralización administrativa con el nombre de autonomía».

Frente a ello, el comunicado opina «que la campaña posibilita el debate y la movilización popular contra el proyecto de Constitución, ante la inhibición y desacuerdos profundos de los actuales parlamentarios catalanes en el Parlamento de Madrid».

Siguiendo con la exposición del PSAN, la campaña «se ha de construir exigiendo elecciones al Parlament de Catalunya y por una autonomía auténtica sin limitaciones ni imposiciones».

"Mundo Diario"
(23-2-78)

→ Aquesta comunicació
va existir també al
"Correo Catalán"

Especulaciones

Según algunas consideraciones y especulaciones, el atentado se vincula a los intentos de creación de estados de pánico en Barcelona mediante atentados indiscriminados contra personalidades de conocido prestigio, por sus actividades en diversos campos importantes de la vida catalana por parte de los grupos violentos y terroristas que son dirigidos o manejados «revolucionariamente» por partidos de

EL ALCAZAR
→ Madrid

conocidas siglas y actuaciones violentas como, por ejemplo, el PCE (i), el PSAN, el FNC (de Cornudella) y otros que actúan «por libre» y se reclaman de siglas anarquistas y de acción libertaria revolucionaria.

Mundo Diario

Dissabte, 11 febrer 1978 la Vanguardia

(També va existir
aquesta notícia
a Tele-Expres)

COMUNICAT DEL COMITE EXECUTIU DEL PSAN SOBRE LA CAMPANYA DE L'ENTESA DELS CATALANS: "GUANYEM LA CONSTITUCIO - GUANYEM L'ESTATUT".

El PSAN valora que, davant l'actual projecte de Constitució que no recull i talla qualsevol possibilitat d'una autèntica autonomia, era imprescindible i urgent la sensibilització popular per tal de sortir al pas de la maniobra que intenta otorgar-nos una descentralització administrativa amb el nom d'autonomia.

En aquest sentit el PSAN considera que la campanya possibilita el debat i la movilització popular contra el projecte de Constitució, davant la inhibició i desavinences profundes dels actuals parlamentaris catalans al Parlament de Madrid. Desavinences manifestades últimament pel que fa referència a aquest mateix projecte de constitució i la manca d'actuació conjunta per defensar i impulsar un procés estatutari propi.

Així mateix el PSAN considera que l'eix central d'aquesta campanya s'ha de bastir a l'entorn de l'exigència d'eleccions al Parlament de Catalunya i per una Autonomia autèntica sense limitacions ni imposicions que possibiliti la conquesta pel poble de Catalunya d'un Estatut d'Autonomia amb prous poders econòmics i polítics com per fer front a les necessitats de la nostra societat.

Barcelona, 21 de febrer 1978

Tarradellas, amb els partits polítics

10-2-78

Li demanaren que no es perpetuïn les diputacions

El president de la Generalitat, després d'haver-se reunit amb els tres presidents de les diputacions de Catalunya i a la tarda, amb els membres de la comissió mixta al palau de la diputació de Tarragona, va rebre a l'Hotel Imperial Tarraco membres de l'Esquerra Republicana de Catalunya i posteriorment els representants de dotze partits polítics amb incidència en les comarques meridionals catalanes que li lliuraren un document on es reflecteixen diversos problemes que afecten aquesta àrea del Principat i on queden palesades, a més, les preocupacions generals dels partits polítics pel que fa a les obstruccions per al traspàs de competències a la Generalitat.

Cal dir que ha causat preocupació i neguit entre els dotze partits polítics el fet que l'Esquerra Republicana fes variar l'hora i el dia per a l'audiència amb el president Tarradellas, amb una prèvia entrevista de militants històrics d'aquest partit amb representants de la Generalitat, ahir al matí al palau de la diputació.

El canvi d'horari va provocar que calgués fer una convocatòria d'urgència a tots els altres partits polítics que tenien previst de reunir-se amb Tarradellas avui divendres, a dos quarts d'una del migdia.

Malgrat tot, la reunió es va convocar i celebrar ahir al vespre on els partits polítics CDC, UDC, MUM, PSAN, PSUC, OIC, PSC, etc., van expressar a Tarradellas la seva extrema preocupació per les actituds dilatòries que hi ha pel que fa al traspàs de serveis a la Generalitat i «de prevenir-ne, en tot moment, les conseqüències, tant de les específiques intents antidemocràtiques, com dels altres intents d'anàloga significació de perpetuar en règim de corporació les actuals diputacions provin-

ciales, destinades a extingir-se». En un altre sentit, però posant alerta al mateix president sobre l'actual situació, aquests dotze partits polítics manifesten que «tots els mitjans han de ser utilitzats per tal d'aconseguir una Generalitat, autèntic instrument de govern autònom per al poble de Catalunya».

Després se li expressa també les preocupacions, tant dels partits polítics com de la mateixa població d'aquestes comarques tarragonines, que desitgen que es faci una autèntica clarificació territorial pel que fa als processos d'implantació industrial, les zones de risc ió indústria-agricultura, i més generalment la problemàtica de la pagesia en conorrel. També la contaminació del medi ambient, i s'afirma, a la vegada, com a via per a solucions de vicis de base i, en general, com a ineludible i immediat futur, la potenciació de les comarques mitjançant la institucionalització dels òrgans representatius i gerencials comarcals.

Com a cloenda del neguit expressat pels partits polítics, es van reivindicar unànimement per a Catalunya «les seves institucions autonòmiques essencials: Parlament, Tribunal de Cassació, Consell executiu i Presidència».

Tot seguit el president mateix va donar resposta a aquestes reivindicacions i feu una llarga exposició històrica de les vicissituds que ha viscut la Generalitat des dels temps de Francesc Macià i els problemes amb què topa actualment, ja que les diputacions de Catalunya són vidents i tenen poder executiu, mentre que «la Generalitat té un poder moral i no té diners». Per últim Tarradellas va manifestar que actualment la Generalitat ha de cobrir les seves necessitats econòmiques fent

transferències de la diputació de Barcelona.

MASSADA

AVUI (2-78) Protestes contra el consell de guerra

Són moltes les notes de protesta que han arribat fins a la nostra taula de redacció. Destaquen la crida de set centrals sindicals -CNT, UGT, CCOO, CSUT, SOC i SU-, en la qual es diu que «defensar la llibertat d'expressió significa també defensar la llibertat sindical», i demanen que els treballadors facin assemblees, recollida de signatures, resolucions de protesta i redaccions «com una primera fase de la nostra resposta immediata a la tensa situació creada per la imminència del consell de guerra». Per la seva banda, el secretari general del PSUC ha enviat un telegrama al president del govern, senyor Suárez.

Reventós, Trígiler, Jordi Pujol, Portabella, Sobrequés, Cirici, Candel, Solé Sabarís, Baixeres i un representant del comitè executiu del PSUC han anunciat l'assistència al consell de guerra.

L'Organització Comunista Bandera Roja, el PSAN i l'Organització Feminista Revolucionària han fet sengles comunicats de protesta davant del consell de guerra d'avui. Per la seva banda, prop d'un miler d'estudiants, professors i PND de la facultat de ciències econòmiques de la Universitat Autònoma de Barcelona varen ocupar una aula durant tota la tarda. En una altra assemblea, estudiants, professors i personal no docent es manifestaren en contra de la celebració del consell de guerra d'avui.

Així, doncs, ahir no hi hagué classes en algunes facultats de la Central i de l'Autònoma, i les irracionalitats continuaran avui. Diguem també que la comissió de defensa dels drets de la persona i del lliure exercici de l'advocacia del Col·legi d'Advocats de Barcelona ha fet una nota de protesta. A Lleida, una manifestació, amb el senador de l'Entesa Josep Vall al capdavant, acabà davant del govern civil, on es lliurà una petició de llibertat a favor d'Albert Boadella.

Acusaciones a la Generalitat

El PSAN pide la «soberanía nacional» de Catalunya

Manresa. (Bages). - «La comisión de traspaso de servicios condiciona el futuro estatuto. Más de lo que se obtenga ahora será difícil conseguirlo después», manifestó Josep Huguet en una conferencia del PSAN en Manresa. «Nos encontraremos con unos servicios traspasados sin un debate previo al Estatuto».

El principal peligro de la Constitución -manifestó el conferenciante- es el hecho

de que pueda adquirir un carácter restrictivo que impida futuros avances democráticos y socialistas, y citó como ejemplo el intento de introducir el «concepto «nación», contrariamente a la «soberanía nacional» de Catalunya», informa Jordi Vilanova.

Las críticas que el PSAN hace a la Generalitat son por su falta de contenido, por la pasividad de los parlamentarios por la poca transparencia y falta de debate ante la Constitución, y la inoperancia de la mayoría de consellerías en diversas cuestiones elementales (como por ejemplo la rotulación de calles en catalán).

CONFERENCIAS SOBRE EL TRASPASO

Organizado por la Facultad de Económicas curso de «Economía Catalana» de la Universidad Central y por el Colegio de Economistas, desde la semana que viene y a lo largo de un mes se celebrará en la sede de dicho colegio un ciclo de conferencias sobre este mismo tema del traspaso de competencias de la Administración y las Diputaciones a la Generalitat de Catalunya. Disertarán Bricall, Solé Tura (día 24), J.M. Vilaseca (1 de marzo) y Trias Fargas (10 de marzo).

MUNDO/ DIARIO

DIPTARS

7 FEBRER 1978

UAB
Biblioteca de Comunicació
Memoteca General
CEDOC

"Arui" 7-2-78

L'Assemblea manté el nom

La VI Plenària va decidir d'ampliar els quatre punts

Diuenge va reunir-se la sisena plenària de l'Assemblea de Catalunya en la seva segona sessió, en què es va acordar de mantenir el nom juntament amb els quatre principis programàtics i confiar al secretariat la formulació dels nous punts del programa i editar un butlletí informatiu.

A la sala Newman, a la plaça de Sant Felip Neri de Barcelona -en el clima de calma i serenitat que propicia aquest racó de la vella ciutat- va reunir-se l'Assemblea de Catalunya per continuar debatent el programa sobre la seva continuació que s'havia iniciat en la cinquena plenària al mes de novembre. Van assistir a la reunió una cinquantena de delegats representants de les assemblees territorials de Granollers, Osona, Papiol, el Prat de Llobregat, Gràcia, Sarrià i altres comarques. Les representacions polítiques, que per decisió sobirana de la mateixa assemblea van quedar-ne excloses ja fa temps, hi eren en qualitat d'observadors i també van acudir-hi el PSAN i el PSAN-provisional.

Mundo / Diario
Dissabte, 4 febrer 1978

Sant Climent
Sescebes

Libres los 3 últimos detenidos

Ayer fueron puestos en libertad los tres detenidos que permanecían en prisión a raíz de los hechos acaecidos en el CIR de Sant Climent Sescebes. En estos momentos no queda, pues, ningún detenido, sumando trece los civiles que deberán comparecer en Consejo de Guerra. Los últimos liberados son Josep M. Maré (Bandera Roja), Narcís Masmartí (PSAN) y Ramón Barceló (No Violents).

Según 4 partidos

PASIVIDAD INCOMPREENSIBLE DEL PLENARI

VALENCIA. (De nuestra redacción). — «Aprovechándose de que tiene la sartén por el mango, el Gobierno de U.C.D. marca todas las condiciones y plazos de la autonomía actuando con una pasividad incomprensible del Plenario de Parlamentarios, donde la izquierda es mayoritaria», indican en un comunicado conjunto M.C.P.C., O.I.C., P.C.T. y P.S.A.N. «La derecha centralista de siempre —dice también el texto— continúa demostrando que no quiere la autonomía política del País Valenciano.» Concluye el comunicado reafirmando los partidos firmantes en que solamente movilizaciones populares en todas las comarcas del País Valenciano pueden hacer avanzar el proceso hacia el Estatut d'Autonomía.

Las Provincias, 5-2-78

nacionalidades y regiones que constituyen España a ser administradoras de su libertad»

Félix Cucurull (PSAN)

Naciones

«Para considerar que la Constitución Española es democrática tendrá que contener un artículo en el que se diga explícitamente que se reconoce el derecho a la autodeterminación a cada una de las naciones del Estado Español.»

Félix Cucurull

Mundo / Diario
Dissabte, 10 febrer 1978

Mundo / Diario
Dissabte, 12-2-1978

Tarradellas, en Tarragona

Nadie suelta prenda, excepto los partidos

(Viene de la portada.)

Respecto a próximos viajes del presidente por tierras de Catalunya se confirmó, en principio, que para el día 24 de febrero piensa trasladarse a Girona para presidir una nueva reunión de la Comisión Mixta y que para dentro de unas semanas piensa personarse de nuevo en Tarragona para visitar algunas comarcas que rodean la capital.

PARTIDOS INQUIETOS

A las 8 de la tarde recibía a los representantes de doce partidos políticos entre los que se encontraban el PSAN, PSUC, UDC, CDC, ERC, PSC, OIC, MUM, etc. Entre otras cosas dichos partidos políticos le plantearon su preocupación por el proceso dilatorio que está sufriendo el traspaso de competencias, las interferencias de fuerzas antidemocráticas en la consolidación de la Generali-

tat, concretando acto seguido en problemas más directas que afectan a las comarcas tarraconenses que «están destinadas a participar en el proceso autonómico con condicionamientos específicos de gran incidencia colectiva e incluso en las formas cotidianas de vida familiar, como la planificación territorial en el proceso industrializador, las zonas de fricción industrial-agrícola y en concreto en la problemática de la agricultura la contaminación del medio ambiente», pidiéndose dentro del documento entregado personalmente al presidente «la potenciación de las comarcas por medio de la institucionalización de los órganos representativos y gerenciales comarcales». Por fin, se reivindicó para Catalunya sus instituciones autonómicas esenciales: Parlament, Tribunal de Cassació, Consell Executiu y Presidència».

Esta fue, en resumen, la jornada del presidente de la Generalitat en la ciudad de Tarragona, esperándose que para hoy se dé amplia información respecto a la reunión celebrada entre los presidentes de las Diputaciones.

DOMENEC GARCIA

DESPRES DE LA CONFERENCIA UNIFICACIO INDEPENDENTISTA A L'ENTORN DEL PSAN

Per IGNASI TREPAT i FERRER

La passada Primera Conferència d'Organitzacions d'Esquerra Independentista tenia per objectiu la fusió de tots els partits d'aquest camp en una sola i forta organització. Els resultat fou un fracàs.

Però la tan anhelada unificació de l'independentisme dels Països Catalans ha vingut per un altre camí, per una selecció natural. La formació més ferma, nombrosa i decidida ja ha començat a destacar-se. Efectivament, el Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN) comença a incorporar les petites capelletes que sempre hi ha hagut als Països Catalans.

L'avui del 27 de gener del 1978 dels que el Grup Socialista Independent s'ha incorporat al PSAN. Tal grup està encapçalat per l'historiador Peliu Cucurull i en Xavier Romeu.

El PSAN no fa altra cosa que recollir els fruits de molts anys de sembra. Si les coses marxen a aquest pas, dintre de ben poc veurem com el PSAN incorpora, lentament però implacablement, tots els altres partits independentistes esquerrans dels Països Catalans. D'aquesta manera, aquesta opció comença a ésser seriosa, amb crèdit i amb possibilitats d'èxit.

Pensem que el PSAN està compost per gent molt jove, extremadament jove. Però el fet d'portar moltes hores de vol i sobretot la seva capacitat de treball l'han col·locat a la davantera de l'alternativa secessionista.

Les diferències entre el PSAN Oficial i el PSAN Provisional més que ideològiques eren de picabaralles personals. Però ja és una etapa superada. Els «provis» s'han especialitzat en l'activisme polític i d'agitació patriòtica i social. Es de preveure que aviat ambdós PSAN es fondran i es girarà una vella plana de la petita història dels partits, alhora que se'n començarà una de més falaguera i ambiciosa.

Per la que fa als escindits del MUM, aquests han abandonat l'independentisme per passar-se a un «federalisme» que no ens diuen amb qui ha de ser. La fórmula del MUM és «alliberament nacional». Usen aquest terme tan ambigu deliberadament, car es pot interpretar des d'una simple descentralització administrativa, fins a la secessió dels Països Catalans. L'únic positiu que encara té el MUM és que vol el retrobament dels Països Catalans. Però jo em pregunto fins quan de temps durarà tenint en compte les seves concomitancies amb el PCE, PSUC, CC.OO. A nivell sindical el festeig és públic. Temps al temps.

El PSAN ha estat l'única organització independentista d'extrema esquerra que ha tingut el coratge d'expandir-se a nivell nacional català, és a dir dins l'àmbit dels Països Catalans, tret del cas de Catalunya del Nord. Mai no han donat compte del perquè no s'ha organitzat en les comarques catalanes sota control francès.

El FNC decidirà

diumenge

"Ara" 7-2-78

A propòsit de les diverses opinions sobre la possible assumptió per part del Front Nacional de Catalunya de l'intent i el procés unificador de tots els socialistes catalans, se'ns ha informat que justament diumenge tindrà lloc una reunió del consell nacional del partit que decidirà si s'emprén aquest camí o no.

Alguns rumors assenyalaven que existia al si del Front una diversitat de posicions sobre aquesta qüestió mentre alguns membres adoptarien una posició centrista partidària d'aliances amb CDC i EDC de la qual cal excloure l'advocat Casa-Salat i d'altres maldarien per la integració del Front dintre el futur Partit Socialista de Catalunya.

El que si es cert és que l'impulsor d'aquesta darrera línia política ha estat Joan Cornudella Feixa, actual secretari general i fill del líder històric Joan Cornudella Barberà, el qual sembla que encara no s'ha pronunciat. No obstant això, la proposta de Cornudella Feixa no ha despertat molt d'entusiasme, sobretot en l'ala més històrica del partit, els representants de la qual entenen que amb la unificació amb els socialistes desapareix la possibilitat d'ocupar l'espai polític del nacionalisme radical. Alguns d'aquests s'inclinarien, segons sembla, per la incorporació de tots els grups independentistes en un partit d'esquerra d'alliberament vertebrat a l'entorn del PSAN.

En fi, s'està clarificant tot el camp independentista. Al mateix temps cal recordar que la Convergència Democràtica d'en Jordi Pujol vol canviar de nom. Vol dir-se Partit «Nacionalista» de Catalunya. Fins ara tothom identificava nacionalisme amb independentisme. Però ara el Sr. Pujol creu que es pot ser nacionalista sense posar en entredit la unitat de l'Estat espanyol. Pujol sempre ha estat refractari al retrobament nacional dels Països Catalans. Ell només admet la nació catalana a nivell de les quatre províncies del Principat de Catalunya, i res més. Fa gràcia pensar que Carrillo digués sobre els Països Catalans que «són un intent d'expansió de la burgesia barcelonina». El cap del PCE-PSUC no hi veu tres en un burro, ja que el mateix Jordi Pujol no pot filar el retrobament dels Països Catalans. Serà per complex de culpabilitat? Per què no li diguin expansionista o imperialista? Quantes inhibicions i quantes porres reïna santa!!

De fet, de la mateixa manera que en Pujol aglutina totes les formacions regionalistes (em resisteixo a dir-ne nacionalistes), el PSAN fa el mateix envers les independentistes o secessionistes d'esquerra.

El panorama polític esdevé cada cop més nítid i crec que a fi de bé.

També a
sortit a
Diari de
Barcelona
Carrillo, etc

"Poble Andorra"
4-10-Febrer-78

6/ 26 - enero - 1978

VIOLA SAURET, UNA PERSONALIDAD CATALANA Y ESPAÑOLA

■ Llevó a cabo una positiva reordenación administrativa del Ayuntamiento

DIA 25: L'ESTATUT QUE NECESSITA EL PAÍS VALENCIÀ

El dimecres 25 de gener un teatre de València ciutat, al voltant de 2.000 persones s'aplegaren en un miting convocat per Nacionalistes Independents del País Valencià, Moviment Comunista del P.V., Partit Comunista dels Treballadors, Organització d'Esquerra Comunista, Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans, sota la crida genèrica de "L'Estatut que necessita el País Valencià". Ferren us de la paraula en primer lloc, Albert Thous (que junt amb Vicent Ventura, han sortit tots dos del P.S.U.P.V. fa algunes setmanes), Ramon Novella, del P.C.T., Maria Antònia Caro, del M.C.P.V., Josep Guia, del P.S.A.N., i Vicent Álvarez, de l'O.E.C. En tots els parlaments es deixa ben clar que el text preautonòmic que els parlamentaris del País Valencià han

dut al Sr. Clavero, no és, ni de lluny, el que els valencians necessitem. Entre d'altres aspectes s'hi va incidir en la manca que hi ha al text de la qüestió que fa referència a la normalització, a tots els nivells, de l'idioma. Albert Thous feu una anàlisi de les conseqüències que se'n deriven de l'opressió nacional que patim els valencians des que succeí la batalla d'Almansa. Concretats en l'alienació del poble, motivada per la continuada agressió que han sofert, llengua, cultura, institucions, costums, per part dels diversos governs que ha tingut l'Estat Espanyol.

A continuació Ramon Novella parlà sobre la situació generada per la pre-autonomia al País Valencià: tot i posant l'accent sobre els temes que no han quedat explicitats al text preautonòmic: la qüestió de la llengua, amb el que com porta a nivell d'escoles, centres i recalcant l'aspecte democràtic de l'autonomia: tot i propugnant una ampla concessió de poders que faciliten l'auto-govern dels valencians. Maria Antònia Caro parlà sobre els treballadors i l'autonomia, tot i incidint en el fet que són ells els principals interessats que l'autonomia tinga un caràcter popular i arrelat al País Valencià i, que no siga la dreta disfressada de democràcia de nova

planta, la que assumeixca el poder de la nova situació. Josep Guia feu una anàlisi del projecte de constitució, en els aspectes que es refereixen a la qüestió nacional. Destacà que en la no tan nova constitució, si abans hi sortien mal parats, ara encara seria pitjor. És a dir, a la Constitució (sempre a favor de Madrid) es deixa prou clar el caràcter "coordinador" (centralista) de la Capital. Va cloure l'acte Vicent Álvarez amb un parlament que tracta sobretot de la denúncia de certs partits d'"esquerra" en llurs intents de monopolitzar per a si mateixos la preautonomia. Feu una crida a la unitat de l'esquerra nacional per tal de donar-hi a l'Estatut el contingut de classe que el poble valencià necessita. Al final de l'acte es cantà "La Internacional" i durant tot ell es repetiren diverses consignes de caire nacionalista.

I per acabar, uns altres "Nacionalistes" han estat legalitzats (?). El partit "Unió Regional Valencianista" (Partit Nacionalista Valencià) ha estat legalitzat els darrers dies pel Ministeri de l'Interior. Suposem que allò de "Nacionalista" serà per... A la fi, els mateixos de sempre "País perdo Regio!" • JORDI BIGAS i EDUARD MONTAGUD

Augst, 2-2-78

Notícies del País Valencià

● LOS PARTIDOS EXTRAPARLAMENTARIOS RECLAMAN LA PREAUTONOMIA

Once partidos políticos, y de ellos sólo uno parlamentario el P. S. O. E. y dos centrales sindicales han dirigido un escrito al plenario de parlamentarios del País valenciano «reiterando el compromiso que tenemos todos con los derechos del pueblo valenciano por la autonomía y con su voluntad, claramente expresada al respecto el pasado mes de octubre».

La nota pide al plenario que éste exija «la inmediata promulgación del decreto-ley de régimen preautonómico para el País valenciano, en cumplimiento del compromiso adquirido por el Gobierno en las negociaciones con el plenario ello con independencia de la opinión que a cada una de las fuerzas firmantes les merece el régimen preautonómico».

La nota añade la necesidad de reivindicar el uso oficial de nuestra lengua así como la defensa del derecho del pueblo valenciano «a dotarse libremente de su propio estatuto de autonomía, con un Gobierno un Parlamento y unos tribunales del País valenciano. Este derecho ha de ser reconocido por cualquier constitución que pretenda ser democrática». Las fuerzas firmantes añaden que si la postura del Gobierno es desfavorable «consideran urgente y necesario realizar movilizaciones populares en las semanas inmediatas al 27 de febrero».

Junto con el PSOE, son firmantes UDPV, USO, PCT, OEC, MCPV, PSAN, PSPV, ORT, SU, PCV, PSUPV y PTE.

"Levante" ()

VALÈNCIA (ciutat)

Al teatre Princesa, i organitzat pel Moviment Comunista del País Valencià (M.C.P.V.) Nacionalistes Independents del P.V., Organització d'Esquerra Comunista (O.E.C.), Partit Comunista del Treballadors (P.C.T.), el Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (P.S.A.N.) varen parlar Vicent Álvarez, Josep Guia, Ramon Novella, Albert Thous, i Maria Antònia Caro, sobre el tema general "L'Estatut que necessita el País Valencià". Amb el local ple de gom a gom, l'acte es desenrotllà amb un èxit total.

País Valencià: demanen la mobilització

Catorze partits i centrals sindicals han adreçat al Plenari un escrit amb la finalitat de promoure mobilitzacions populars les setmanes següents al 27 de febrer, en cas que l'aprovació de l'autonomia fos ajornada. L'escrit va signat pel PSOE, entre altres, únic partit amb representació parlamentària dels que abonen la iniciativa de l'escrit. Els restants signants són UDPV, USO, PSP, OIC, MCPV, PSAN, PSPV, ORT, SU, CSUT, PTV, PSUPV, i PTE LCR, a pesar d'assistir a les reunions, no ha signat l'escrit perquè està en desacord a realitzar mobilitzacions amb l'únic objectiu d'obtenir la pre-autonomia.

Davant l'actitud del govern, clarament desfavorable a aquestes exigències del nostre poble assenyalat a l'escrit, considerem necessari i urgent realitzar mobilitzacions populars les setmanes immediates al 27 de febrer. Així mateix, l'escrit manifesta: «Esperem que el Plenari de Parlamentaris serà conscient d'aquesta responsabilitat que tots tenim i que en la seva reunió prendrà un acord positiu en aquest sentit».

VARIOS PARTIDOS SE NEGARON A APOYAR EL ORDEN DEL DIA DEL P.S.O.E.

VALENCIA. (De nuestra redacción.)

En relación con el escrito hecho público ayer, en el que el PSOE, PSPV, PTE y ORT exigen una inmediata reunión del Plenario de Parlamentarios, en la que se trate el orden del día propuesto por el PSOE, se busquen soluciones para la inmediata consecución de la preautonomía y se planteen la convocatoria de una manifestación popular, ha sabido LAS PROVINCIAS que otras fuerzas políticas habían sido invitadas y se negaron a suscribir el texto.

Dichas fuerzas, que asistieron a las dos reuniones, al término de las cuales se produjo el escrito, fueron Partido Carlí, PCPV, OIC, MCPV, PSAN, PCT y LCR.

Un portavoz de OIC explicó a nuestra redacción que si dichas fuerzas no suscribieron el acuerdo, aun pensando en la necesidad de que se establezca la preautonomía, es por la intransigencia del PSOE, que se mantuvo inflexible en su postura de que en el escrito había que apoyar incondicionalmente su orden del día. Ese orden del día ni siquiera nos es conocido a los otros partidos, porque, aparte de la convocatoria de una movilización de masas, habla de elección de presidente del Consejo, reparto de carteras, etc., y no se nos ha dicho nada al respecto. Era imposible apoyar un orden del día desconocido.

TELEGRAMAS DE ADHESIÓN AL PSP

La secretaría de Información del Partido Socialista Popular (PSP) del País Valenciano dio cuenta ayer de haber recibido el partido telegramas de las federaciones del PSP de Cataluña, Sevilla, Aragón y Asturias, así como la visita personal de representantes de Castilla y León, todos los cuales expresan que sus respectivas posturas coinciden con la del PSP del País Valenciano «de continuar como partido autónomo, rechazando por lo tanto la fusión en el PSOE y propugnando la formación de un frente de izquierdas para las municipales».

82-2-2

B

Comunicació Remota General CEDOC

AÇÒ ÉS UN ANUNCI

Aquest FORJA tan prolífic i tan costós de fer (de temps i de diners) és un luxe que sembla més aviat d'un partit ja "forjat" que d'un partit que està "forjant-se". Potser, en successives edicions, hauriem de retallar l'apartat de "retalls de premsa" (ja saben que, malgrat tot, el Partit surt a la premsa, apa!), el qual, al capdavant, és una espècie d'exercici d'autosatisfacció a posteriori; i hauriem d'incrementar-ne totes aquelles seccions (circulars de les Secretaries de l'Executiu, de les Comissions del Central, dels Fronts, ...) que fan referència als treballs per fer, és a dir, a tot allò que tenim al davant per continuar "forjant" el Partit.

Ara, si el retall podem fer-lo nosaltres, l'increment no. La Secretaria d'Organització no volem fer de minyó/ona-suplènia. Ja ho saben.

« ANUNCIESE EN FORJA:
LE LEERA TODO EL PSAN »

PREAUTONOMIA: EXTRAPARLAMENTARIOS 22-2-78 PASAN A LA ACCION

El viernes viene Arturo Moya (UCD). — Programa de gobierno para el PV. — Conversaciones Cucó-Guerra: siguen hoy

Las fuerzas extraparlamentarias, algunas parlamentarias, y varias centrales sindicales, están dispuestas a echar a la gente a la calle a seguir clamando por la preautonomía si esta no llega de una manera inmediata. En el plazo de algo más de una semana.

Con el telón de fondo de la expectativa preautonómica, volvió a perfilarse la actualidad política del País Valenciano, ayer.

EL LIMITE DE LA PACIENCIA

Nadie podrá acusar de impaciencia a las fuerzas políticas del País Valenciano, parlamentarias, ni extraparlamentarias, en punto a la consecución de un régimen preautonómico.

Desde la histórica movilización del 9 de octubre hasta ahora han transcurrido muchos meses, y muchas son las semanas pasadas desde que se dieron por concluidas las negociaciones con el ministerio para las Regiones.

De no ultimarse pronto, de manera inmediata, esta cuestión —sobre la que ya aburre hablar—, el Plenario habrá de coger por los cuernos al toro preautonómico y lanzarse a dar el ultimátum, puesto que como se reconocía en Peníscola el pasado día 13 «si el Gobierno quiere volverse atrás, nosotros (los grupos parlamentarios) no podemos hacer marcha atrás».

Por si ello no fuera suficiente una amplia mesa de partidos y fuerzas sindicales —y entre los partidos, precisamente el PSOE que cuenta con la mayoría parlamentaria en el PV—, insta ya de manera concreta al Plenario a seguir llevando la bandera en la conquista preautonómica y a pasar a la acción de calle, a recurrir a la presión de las movilizaciones populares.

El tema, el hecho de verse ya entre la espada de unas dilaciones del Gobierno y la pared de recurrir a unas movilizaciones populares que hay que calibrar muy bien el eco y la respuesta y el desarrollo que tendrán, transcurrido tanto tiempo de un 9 de octubre cuyos frutos, comienzan a entrar en la consideración de lo frustrante, nos consta que preocupa en medios parlamentarios.

La nota de la Taula de Partits, no deja ya lugar a dudas sobre la postura de una amplia gama de partidos de izquierda, ni tampoco a dejar que transcurran los días: «Davant la postura del Govern clarament desfavorable per aquestes exigències del nostre poble, considerem necessari i urgent de realitzar movilizacions populars en les setmanes immediates al 27 de febrer». El 27 de febrer, es decir el lunes, es la fecha fijada para la próxima reunión del Plenario. Y estando bien los

cabos concluye el escrito que esperamos que el Plenario de Parlamentaris, també en serà conscient d'aquesta responsabilitat que tots tenim i que, en la seua reunió, pendrà un acord positiu en aquest sentit».

El comunicado que ha sido dirigido a la mesa del Plenario lo firman

UDPV, USO, PCT, OIC, MCPV, PSAN, PSPV, ORT, SU, CSUT, PCV, PSUPV, PTE y PSOE.

La LCR que había asistido también a las reuniones en las que se ha fraguado este acuerdo, de las que ya se informó en su día, se ha negado a firmarlo y explica su actitud por estar en desacuerdo en colocar la preautonomía actual como objetivo por el que impulsar movilizaciones, así como por pensar que es necesario, frente al actual borrador de la Constitución, dejar clara que debe ser un Parlamento Nacional del PV, el que elabore y decida el Estatut.

PROGRAMA DE GOVERN

Dos realidades que conviene no olvidar justifican y hacen oportunísima la aparición del libro «Programa per a un govern valencià»: el hecho de que los votos del 15 de junio se inclinarán masivamente por opciones socialistas y el de que, la autonomía, asumida de manera generalizada por el pueblo, parezca un hecho muy próximo.

El Centre d'Estudis Socialistes (CES), lugar de encuentro de militantes del PSPV y socialistas independientes, acaba de editar un libro, con el título antedicho.

Tras un análisis de la situación del País Valenciano, en el que se enfoca la realidad desde los presupuestos de la existencia de una opresión capitalista y una opresión centralista sobre la nacionalidad PV, un amplio equipo de socialistas nacionalistas efectúa una viable propuesta de programa de gobierno para el País Valenciano.

Los grandes capítulos de una posible actuación política de un gobierno autónomo progresista, constituyen la propuesta que la obra plantea, alejándose en la medida de lo posible de una política de partido.

El trabajo, detallado e interesante, especialmente en estos momentos ante-pre-autonómicos, huye de las recetas concretas sentando las bases, las líneas maestras, el cañamazo, sobre el que podría tejer su política un gobierno autónomo de izquierdas, desde unos planteamientos realistas, y por consiguiente poco utópicos.

La campanya Carles Salvador, en marxa

Ha tingut lloc als locals del club d'Amics de la UNESCO d'Alacant la inauguració dels cursos de llengua i literatura Carles Salvador.

A l'acte assistiren nombroses personalitats representants d'entitats culturals alacantines. També hi eren representants de partits polítics (PCPV, PSOE, PSPV, PSAN, Acció Republicana), els qual llegiren llurs comunicats d'adhesió a l'acte. La taula era presidida per Assumpció Cruafigas, diputada del PSOE, Josep Bevià, senador independent, i Lluís Alpera, catedràtic de la Facultat d'Alacant. Començà l'acte José Vicente Mateo, senador independent, el qual féu un comentari d'agraïment als assistents. Lluís Alpera féu una introducció molt encertada sobre la funció dels cursos i una breu història de l'ensenyament de la llengua a les comarques del sud. La diputada del PSOE parlà de la gran importància d'aquests cursos per al reencontre amb la nostra història. Finalment, Josep Bevià parlà de la funció de la llengua i la cultura dins el procés pre-autonòmic; informa Joan Vicent Hernández.

SUPORT DE FORCES POLITIQUES I SOCIALS

Per la seva banda, les forces polítiques i socials següents, d'Oliva (La Safor) PSAN, PCPV, PSPV, Col·lectiu Ecològic la Safor i Cine-Club Diàleg fan constar el seu total suport a la campanya Carles Salvador.

Valorem diuen en un comunicat positivament els gran esforços i les dificultats que han calgut vèncer per part dels Secretariats de l'Idioma per tal que el nostre poble siga més pensador que sentimental i s'adone que no s'és res si no s'és poble, i ara i ací som valencians i hem de conèixer la nostra llengua».

Avui, divendres 3 febrer 1978

En definitiva, sembla que aquest partit històric de la resistència catalana que ja va sofrir una important escissió l'any 1968 de del PSAN no podrà superar aquest temps de transició sense noves escissions. Perquè les impressions són que a partir del consell d'avui poden quedar ben definides tres posicions de la militància: la majoritària partidària del manteniment del partit com a socialista autogestionari i independentista; la de Cornudella Feixa, que es podria passar al futur partit socialista català; i la d'alguns militants més radicalitzats propers al PSAN.

Abon Dijous, 9.3.1978

L'Esquerra Nacional vol la unificació dels nacionalistes

Esquerra Nacional ha fet pública una crida per a la unificació de les organitzacions polítiques compreses en l'àmbit de l'**«independentisme revolucionari»**, segons es despren d'un llarg comunicat signat pel comitè executiu.

En resum proposen **«la immediata posada en marxa d'una unificació ràpida i senzilla de PSAN-p, PSAN i EN»** així com de nuclis d'ideologia afí. Esquerra Nacional renuncia a tal efecte a tota negociació de llocs de

direcció sollicita que el seu òrgan **«Tallaferró»** passi a ser un dels òrgans generals del partit i proposa que l'organització resultant es digui **«Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN)»**.

En una altra nota relacionada amb una informació apareguda en la nostra edició d'ahir, EN i PSAN-p volen pregar **«públicament i fraternalment als companys del PSAN»**, entre altres coses que **«tornin a una posició d'unitat»** - no vulguin **«amagar-se en actituds agressives i de gran partit»**.

Constitución: alternativa extraparlamentaria

Los partidos Bandera Roja, LCR, PSAN, MCC, PCC, OIC, e independientes próximos a estos grupos extraparlamentarios darán a conocer próximamente su alternativa de Constitución, que contempla especialmente el Parlamento de Catalunya como medio de autodeterminación, la no intervención militar en terreno civil, derechos de la mujer, reforma del código penal y de sistemas penitenciarios, y el tema del despido libre. Estos partidos siguen sus contactos con una alianza de **«unidad comunista»** para las Municipales.

Tele/Expres
Dijous, 2 de març 1978

Mundo / Diario
Viernes 3.3.1978

Catalunya

Por extraparlamentarios Alternativa a la Constitución

(Redacción). - Un documento alternativo al actual proyecto de Constitución se dará a conocer próximamente por diferentes organizaciones extraparlamentarias, según ha informado Joan Oms nuevo secretario político del Comité Nacional de Catalunya de la Organización Comunista de España-Bandera Roja.

El documento ha sido confeccionado en los últimos meses y han trabajado en él miembros de la Liga Comunista Revolucionaria, Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans (PSAN), Movimiento Comunista de Catalunya, Partido Comunista de Catalunya, Organización Izquierda Comunista, Bandera Roja, e Independientes.

Según ha informado Joan Oms los problemas más importantes que abarca son las elecciones al Parlamento de Catalunya, las formas para lograr la autodeterminación de Catalunya, no intervención militar en el terreno civil, derechos de la mujer, reforma del Código Penal, y de los sistemas penitenciarios y despido libre.

Cara a las elecciones municipales el secretario político de Bandera Roja mostró su interés en que se logre una plataforma política que permita presentar candidaturas de unidad comunista, consiguiendo un programa de acción inmediata y a medio plazo mediante una política de masas.

Finalmente Joan Oms informó de una serie de actos que piensa llevar a cabo su partido a partir del día 11 Barcelona y otros puntos de Catalunya.

(LUTA OCCITANA)

POINT DE VUE

UN MILLION ET DEMI DANS LA RUE
Pourquoi et pour qui ?

Un militant du P.S.A.N. (Partit Socialist d'Alliberament Nacional) nous a fait parvenir un long texte d'analyse de la signification de l'11 de setembre. Arrivé au moment du bouclage du journal, nous ne pouvons, faute de place, le publier in extenso. On en trouvera ici la dernière partie. N'ayant pu donner lieu à un débat (pour les mêmes raisons) il constitue un «Point de vue» qui n'engage que son auteur.

«Le 11 septembre, un million et demi de personnes dans la rue. Pourquoi et pour qui ? Qui en profitera ? La droite espagnole (UCD) prétendra donner quelque chose pour nous contenter et elle voudra faire passer la question autonomiste à travers le débat sur la constitution. A partir de là, son projet sera celui d'autonomies administratives à mi-chemin des institutions régionales italiennes. La gauche autonomiste d'obédience espagnole préférerait en fait ajourner la question jusqu'au débat sur la forme de l'Etat. Elle se prononcerait alors pour le fédéralisme.

En définitive il y a identité de vue entre la droite espagnole, le Centre-Gauche Catalan et Basque et la Gauche autonomiste d'obédience espagnole (PSC-PSOE, PSUC-PCE) : on ne veut pas destabiliser l'Etat; on discute sur la meilleure façon de le consolider. Pour la droite, c'est au travers des autonomies administratives, contrôlées depuis Madrid, pour la Gauche il s'agit de trouver une formule fédérale qui servirait à stabiliser définitivement l'Etat Espagnol.

C'est pour toutes ces raisons que les perspectives devant les gouvernements autonomes sont les suivantes : Là où la

droite est jurée, utiliser les institutions autonomes pour renforcer l'appareil d'Etat bourgeois; là où la gauche réformatrice a des possibilités, elle essaiera d'utiliser la tribune des gouvernements autonomes, non pour précéder la dynamique sociale progressive de sa nation (La Catalogne et le Pays Basque sont à gauche), mais pour se catapulte au niveau de l'Etat et le consolider, c'est sûr, avec un rapport favorable à la gauche, mais en abandonnant la possibilité de chercher une voie propre (Catalane, Basque, Galicienne) au socialisme.

C'est pour cela que les Révolutionnaires des Pays Catalans sont de plus en plus conscients que la contradiction principale se situe entre le BLOC HISTORIQUE POUR LA REFORME (et consolidation) DE L'ETAT et le BLOC HISTORIQUE POUR LA RUPTURE (et démantèlement) DE L'ETAT BOURGEOIS. Le premier bloc comprend les partis de la Droite à la Gauche réformatrice; le second les organisations de la Gauche indépendante, les organisations ouvrières révolutionnaires et des secteurs de la petite bourgeoisie nationaliste. Cette contradiction principale n'interdit pas la flexibilité tactique pour profiter des contradictions secondaires entre le capitalisme centraliste «autonomiste» et la Gauche espagnole «fédéraliste».

Que ces réflexions rapides d'un militant servent le débat dans la Gauche de Libération Nationale qui cherche sa voie propre dans chaque nation sans Etat en Europe.

BALDOMER LOSTAU (P.S.A.N.)

(Texte original en Français)

Un alguerès
amenaçat

7-2-78

per parlar català

L'empleat de l'aeroport de l'Alguer (Sardenya) Rafael Caria ha estat amenaçat de sanció per la companyia italiana, filial d'Alitalia, de la qual depèn, pel fet d'anunciar els vols en alguerès i en sard, a més de fer-ho en italià i anglès, idiomes habituals. El mateix afectat n'ha presentat demanda judicial invocant la Constitució italiana en allò que diu del respecte als ciutadans sense distinció de raça, credo, llengua i situació social.

Mundo Diaro
(9-2-78)

TRIBUNA SINDICAL

Frente a las elecciones, desarrollar el asambleísmo

Nuestra Tribuna recoge hoy la opinión de Alberto Biescas, del movimiento Collectius de Treballadors pel Sindicat de Catalunya.

Desde unas posiciones que intentan sintetizar el asambleísmo, los comicios electorales y unas líneas nitidamente nacionalistas; Alberto Biescas formula unas propuestas organizativas distintas a las que hoy agrupan mayoritariamente a la clase obrera.

«Antes de dar mi opinión sobre las elecciones he creído conveniente comunicar que existe una central sindical con siglas idénticas a las nuestras, CTC (Confederación de Trabajadores Comunitarios) para evitar posibles confusiones. Los Collectius de Treballadors pel Sindicat de Catalunya los formamos grupos de trabajadores organizados por empresas, ramos, localidades y comarcas de Catalunya, con la finalidad de contribuir a la unidad y autoorganización del movimiento obrero y para dar soluciones a la opresión nacional que nos afecta como catalanes.

Nuestra posición delante de las elecciones sindicales es la siguiente: recogiendo nuestros principios asamblearios, queremos denunciar en la medida posible estas elecciones. En los lugares donde han funcionado normalmente las asambleas se han reído de las elecciones, de la fecha marcada y de la normativa, en este caso hemos prescindido de la convocatoria. En los lugares donde el movimiento asambleario empieza, hemos propuesto hacer las elecciones sin esperar la fecha. Donde está realmente el problema es en aquellas empresas donde la asamblea no es una realidad. En este caso, para evitar la división intentaremos convocar asambleas y exponer las opciones que hay y en todo momento respetaremos la decisión de la asamblea.

donde salgan elegidas estas centrales será un verdadero obstáculo para las asambleas; de hecho, es una maniobra para trasladar los esquemas del sindicalismo europeo.

Evidentemente, esto tendrá una repercusión clara sobre la clase obrera catalana. Tiene un trasfondo político que hace, una vez más, que el movimiento obrero catalán esté ligado a las decisiones centralistas de los sindicatos. Centralistas en doble sentido, en tanto que centrales sindicales y en tanto que dependientes de órganos de decisión a nivel estatal.

El cómo superar el vacío organizativo que se produce no dentro de las empresas sino en las zonas, pueblos y comarcas, es un problema importante ya que entre la gente partidaria de las asambleas, hay posiciones un tanto utópicas e izquierdistas en el sentido de que cuando se habla de autoorganización, mucha gente lo ve fácil, pero cuando te encuentras en comarcas enteras de pequeñas empresas, con talleres de 5 trabajadores, por fuerza han de formar

coordinadoras a nivel local por ramos.»

ORGANIZARSE A PARTIR DE LA EMPRESA

«La alternativa es: asamblea de empresas, comisiones de delegados representativos, coordinadora a nivel local por ramos, coordinadora comarcal y finalmente coordinadora intercomarcal a nivel del Principat de Catalunya.

Para finalizar, sólo quería pedir a los que se encuentran en empresas donde se llevan a cabo las elecciones sindicales que den su voto a los compañeros que ellos crean pueden ser los más representativos sin discriminaciones de edad, sexo, antigüedad, grado de fijez o eventualidad en el trabajo y si están afiliados a una central sindical o no, ya que creo que ha de ser la fuerza conjunta de todos los trabajadores, asesorados, eso sí, por las diferentes centrales existentes en la empresa, la que ha de llevar a cabo las luchas de las reivindicaciones.»

Alberto Biescas
Coordinadora del Bages CTC

TREBALL

Arri - 31-1-78

Banc de Navarra: repercussions de la crisi

«Els treballadors no tenen res a veure amb els problemes polítics del Banc»

Els problemes financers del Banc de Navarra, que el passat dia 17 fou intervingut pel Banc d'Espanya per evitar-ne la fallida, ha originat força malestar entre els vuit-cents treballadors que directament o indirectament, a través d'empreses relacionades, en depenen.

Les centrals sindicals CCOO, CNT, CTC, CSUT, UGT i USO van convocar ahir assemblees en el sector bancari per a discutir el problema dels treballadors del Banc de Navarra.

Les sis centrals han denunciat

l'actuació del Banc d'Espanya en aquest conflicte, adduint el fet que no ha complert la seva promesa de donar una solució en un termini de cinc dies a partir del 17 de gener, quan es va fer càrrec del control del Banc de Navarra. «Fa vuit dies que es va parlar amb el governador del Banc d'Espanya, i la seva situació és encara d'incertesa total; vuit-centes persones estan pendents del seu lloc de treball i López de Letona es limita a afirmar que aquest problema és polític i que és el consell de ministres qui ha de donar la solució», afirmen les centrals en un comunicat que feren públic ahir.

Segons algunes informacions, el Banc de Navarra ha intentat d'arribar a un acord amb la societat financera Rumasa, la conclusió del qual fou impedita pel consell de ministres celebrat divendres passat, per motius econòmics, socials i polítics. Les sis centrals declaren sobre l'afer que «els vuit-centes treballadors no tenen res a veure amb els problemes polítics i econòmics que puguin existir entre el Banc de Navarra, els grans Bancs i el Banc d'Espanya».

Els treballadors, pel seu costat, mantenen una vaga parcial i han demanat permís per a manifestar-se demà, dimecres.

Vic, sense residència encara

Es demana la dimissió del director de l'INP

Novament la residència sanitària de la Seguretat Social és notícia a Vic. Aquest afer que tants fulls de paper imprès ha arribat a omplir torna de nou a l'opinió pública. Ara són les centrals sindicals que reclamen una vegada més, per a la comarca d'Osona una residència sanitària que solucionaria una bona part de la deficient estructura sanitària de la comarca.

Hem repetit ja moltes vegades, parlant d'aquest afer que des de fa

gades ha promès: la construcció de la residència sanitària.

Les centrals sindicals recorden el fet que el director general de l'Institut Nacional de Previsió, senyor López Barranco, havia promès que les obres començarien com a màxim pel juliol de l'any passat i, evidentment, no s'ha fet res. També havia assegurat que els diners del pressupost ja s'havien concedit, i que ja no hi havia cap problema d'aquesta mena, i sembla que ara s'està pendent d'un suplement de crèdit. Per tot això, continua el comunicat, «demanem la

La comarca d'Osona: zero en sanitat

molt de temps que es reclama la residència des de diversos sectors de la comarca. La posició de les autoritats locals ha estat sempre la d'apaivagar les demandes amb promeses i bones paraules. Des de l'antic sindicat vertical, des de campanyes populars, des de tot arreu, la gent s'havia cansat de demanar i exigir la residència, ara les centrals sindicals fan seva aquesta reivindicació que és de tota la comarca. En un comunicat signat per UGT, USO, CSUT, CTC, SOC i independents fan «una crida a l'administració i exigeixen que compleixi el que tantes ve-

dimissió del senyor López Barranco, per manca de responsabilitat». Les centrals, doncs, demanen la dimissió del que consideren màxim responsable de l'actual situació sanitària, tan deficitària de la comarca. I la gent del carrer, que no coneix altra responsabilitat que la dels qui té al davant, ja està tipa de sentir bones paraules i promeses que no s'han de complir de les autoritats locals: aquestes si no en són els responsables directes, se'n fan còmplices des del moment que no fan seves les peticions, fins allà on calgui, de la població, ens diu Josep Romeu.

IGUALDAD EN MALGRAT

Por otra parte, en Malgrat de Mar (Barcelona), se han realizado elecciones en tres empresas químicas y en dos del ramo del metal.

En Químicas de los 26 delegados elegidos, siete son de CC.OO., cinco del SU, cinco de la CNT, cuatro del CTC, cuatro de la UGT y uno es Independiente.

En el Metal, de los seis delegados elegidos cuatro son de la UGT, uno es del SU y otro, Independiente.

Los sindicatos piden solidaridad

Todavía no se han ofrecido salidas claras para la plantilla y la entidad

(Redacción.) - Las centrales sindicales en Banca de CC.OO., CNT, CTC, CSUT, UGT y USO han hecho público un comunicado de apoyo a los trabajadores del Banco de Navarra y han convocado a todos los trabajadores del ramo a una asamblea que se celebrará a las cinco de la tarde en los locales de la AISS, de Via Layetana.

Las seis centrales sindicales firmantes de este comunicado enjuician la situación actual de los ochocientos trabajadores del Banco de Navarra y manifiestan su solidaridad con esta plantilla, mediante todo tipo de acciones.

Los sindicatos, ponen de relieve en su escrito las dificultades para una salida al conflicto, expresando en primer lugar su denuncia del Banco de España «ya que no ha cumplido la promesa de dar una solución satisfactoria en cinco días produciendo un empeora-

miento en la tensión del conflicto y una dilación en la solución del problema.

Hace ocho días que se habló con el gobernador del Banco de España, y la situación continúa siendo de incertidumbre total. 807 personas están pendientes de su puesto de trabajo y el señor López de Letona se limita a afirmar que este es un problema político y que la solución la tiene que dar el Consejo de Ministros sin fijar ningún plazo de solución.

Consideramos que los 807 trabajadores no tienen nada que ver con los problemas políticos y económicos que pueden existir entre el Banco de Navarra, la gran Banca y el Banco de España.

Creemos importante remarcar que la situación del Banco de Navarra corre el peligro de no ser un caso aislado si no que podría ser el inicio de otras caídas que podrían afectar a muchos más trabajadores.»

SIGUE EL CURSO NORMAL

Manresa. (Bages.) - Las elecciones sindicales en la comarca, siguen su curso normal, es decir, con guerra de datos incluida y con predominio de CC.OO. Según las informaciones de esta central, de 281 delegados, 184 pertenecen a CC.OO., 56 a UGT y USO, 25 Independientes, 10 a CNT y 5 a CTSC y SOC.

Según los datos de UGT, de 158 delegados, 69 pertenecen a esta central, 54 a CC.OO., 5 a CNT, 2 a USO, 2 a CTSC, 16 a Independientes, 9 a la coalición CC.OO.-USO y 1 a SOC.

UAB
J. V.
Biblioteca de Comunicación
Biblioteca General
CEDOC

C.T.C.

Àmbit de l'organització.	Principat (Catalunya)
Actitud davant les Eleccions Sindicals i raons donades.	"Hem pres dues opcions: o presentar-nos i fer una candidatura assembleària o fer una abstenció activa"
Relació Pacte de la Moncloa-Eleccions Sindicals.	"Hi ha relació directa. El pacte és la signatura del pacte social amb els partits polítics que asseguren la tranquil·litat social durant aquest període de la reforma"
Futur de l'Assemblea d'Empresa.	"Allà on han funcionat les assemblees de manera estable poc poden fer les eleccions. Allà on surtin elegides les Centrals hi haurà greus obstacles per a les assemblees"
Com pensen cobrir el buit organitzatiu fora de l'empresa.	"Assemblea d'empresa, Comissions representatives de delegats revocables, Coordinadores a nivell local per rams, Coordinadora comarcal i finalment Nacional a nivell de Principat"
Quina alternativa ofereixen als treballadors assalariats del camp.	"Passa una mica per Unió de Pagesos, però és un problema que s'hauria d'analitzar profundament"

Obstáculos patronales en Malgrat de Mar

Malgrat de Mar. (Maresme). - A medida que se acercan las fechas previstas para la celebración de elecciones sindicales, en la mayoría de los centros de trabajo el panorama sindical parece ir aclarándose profesionalmente.

De un breve sondeo entre las principales centrales y organizaciones sindicales existentes en Malgrat, la cuarta población del Maresme en tanto por ciento entre el total de las inversiones industriales del conjunto comarcal, hemos podido establecer una composición aproximada del equilibrio de fuerzas existentes en el campo laboral de dicha población.

Los ramos más importantes son los de Textil, Construcción (con una mayoría de afiliados a CC.OO) y Químicas con presencia equilibrada de CC.OO, SU y GTSC y Metal. Además de las organizaciones sindicales mencionadas

cabe señalar la existencia en Malgrat de CNT y UGT ésta en período de implantación.

Las elecciones se celebrarán desde mañana al 10 de febrero y afectarán a un censo laboral de unos 2.500 trabajadores, a los cuales las centrales calculan aproximadamente un por ciento de afiliación global a las distintas organizaciones sindicales existentes en Malgrat.

Por otra parte, el SU ha hecho llegar un comunicado en el que se denuncia actitud obstaculizadora frente a las próximas elecciones por parte de las empresas: T. Maristany, Ulpresa S.A., i Albert e Interiores y Exteriores, manifestando que en caso de no poder ser superadas dichas dificultades se haría cesaria una movilización general de los trabajadores de Malgrat para conseguir normal celebración de elecciones en dichas empresas.

MARIA ROSA SALVA

Actualidad laboral

Colectivo de Trabajadores de la Plana

colectivo de lunes a viernes, de 7 a 9 de la tarde, y los sábados de 5 a 7, en la calle Menéndez y Pelayo, 20, 4.º 7.º de Castellón.

MEDITERRANEO 14/1/78

Se ha celebrado en nuestra ciudad la asamblea de constitución del Colectivo de Trabajadores de la Plana, habiendo asistido a la reunión afiliados de toda la comarca.

En primer lugar se abrió un debate sobre la alternativa sindical de los colectivos y su estructuración interna. También se trató del tema de las elecciones sindicales, eligiéndose los responsables técnicos y los coordinadores de información, propaganda y finanzas.

Con esta asamblea se ha puesto en marcha una nueva corriente dentro de los movimientos obreros de nuestra comarca, caracterizada por la defensa de los asambleas de fábrica y la consecución de las libertades nacionales del País Valenciano, sin las cuales nunca se podrá hablar de una verdadera liberación de la clase trabajadora valenciana.

El local de los Colectivos de Trabajadores de la Plana estará

UAB

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Umay
2-4-73

Feminisme i alliberament nacional

Fa uns quants dies, tot comentant les Jornades de la Dona d'Euskadi, una companya del moviment feminista que hi havia assistit, després de valorar l'absència gairebé total de dones del P.C.E. o del P.S.O.E., va enumerar els partits que hi havien participat i va acabar la enumeració referint-se a les "nacionalistes", al·ludint sens dubte a les dones de l'esquerra abertzale. I va afegir, amb la veu una mica més baixa, com si parlés d'una cosa sobreentesa: "si és que les nacionalistes poden ser feministes..."

No es la primera vegada que m'arriben a l'orella conceptes semblants —és a dir, entendre la categoria nacionalisme com a masculina per essència— però val a dir que a hores d'ara em semblava un plantejament absolutament superat al si del moviment, i més després de constatar la presència d'un grup de feministes radicals que sembla que havien tingut veïetats d'aquests tipus —al Fossar de les Moreres. D'altra banda el plantejament s'assembla molt mal que els pesi a uns i altres, al d'alguns companys, i companyes!, de l'esquerra d'alliberament nacional que demostren a voltes una increíble ceguesa a l'hora de valorar el moviment d'alliberament de la dona i la necessitat de la seva existència.

Jo, que sóc feminista i nacionalista, que vaig descobrir la meua opressió com a dona al mateix temps que patia l'opressió nacional, veig entre totes dues una similitud tan gran que em costa d'entendre com es pot arribar a qualsevol de les dues postures esmentades, que per a mi són dues cares de la mateixa moneda. Entenc la posició de la companya si, quan diu que el nacionalisme és un concepte masculí —és a dir, tributari de valors que en aquesta societat van íntimament relacionats amb el paper social del mascle: voluntat de domini, agressivitat, etc.— es refereix al nacionalisme opressor, a l'imperialisme, és a dir a allò que fa que tot un poble sigui instrumentalitzat per la seva pròpia burgesia i es faci en certa manera que els homes són i han estat instrumentalitzats al llarg de la història per les successives classes dominants per oprimir la dona.

Però crec que és absolutament erroni si, com en aquest cas, "nacionalisme" es refereix al d'un poble que intenta desfer-se, entre altres coses, del colonialisme cultural a què ha estat sotmès, de la mateixa manera que la dona, pel seu alliberament, ha de lluitar contra el colonialisme cultural, a voltes inconscient, que li imposa cada dia el sexe masculí. Les dones hem estat definides, i continuem som definides en funció i des dels ulls dels homes, tant en l'aspecte sexual, com en el psicològic o en l'ètic, i fins i tot, molt sovint, hom intenta explicar-nos com i quan ens hem d'alliberar.

Però les nacions oprimides són també sempre definides en funció i des de l'òptica de l'estat dominant: se'ns delimita a què i a què no podem aspirar, ens batgen de Levante o de Midi, ens encolomen peries com aquelles de que som bilingües —i encara n'hem de donar gràcies— i formem part de la Unidad Sacrosanta de la Patria tal com les dones som la pedra angular de la Sagrada Unidad Familiar.

Tant les feministes com les/els lluitadors per l'alliberament nacional ens sentim sermonejar sovint, des de posicions més o menys eurocomunismes, en nom d'una "solidaritat" estranya, que no surt de nosaltres sinó que ens ve donada en uns termes completament aliens. Nosaltres, en canvi, afirmem que la solidaritat és tota una altra cosa que ajornar, rebaixar de grau o subordinar la lluita per l'alliberament de la dona o la lluita per l'alliberament nacional a una suposada lluita, "més important", a una lluita de classes abstracta i entesa d'una manera meca-

nica, sense tenir en compte totes les altres contradiccions que té plantejades aquesta societat de classes, entre elles la de nació i la de sexe.

Cal veure també, en un altre pla, que la consciència de la pròpia opressió com a sexe, d'una manera semblant a la de la pròpia opressió com a poble, constitueixen un factor importantíssim de radicalització en sectors socials prou amplis, que difícilment arribarien a plantejaments revolucionaris per la seva pròpia ambigüetat de classe: capes mitjanes, petita burgesia, sectors intel·lectuals...

Al mateix temps podem constatar significativament que tant el feminisme com la qüestió nacional —igual, en definitiva que els interessos de les classes treballadores— han estat traïts pels partits de l'esquerra parlamentària que hi va fonamentat en part la seva campanya electoral i que ara són igualment inconseqüents en la seva defensa.

No cal dir que és impossible —i no ho pretenc— de fer una superposició exacta entre una opressió i l'altra. Hi ha elements que les diferencien fortament, des dels seus respectius orígens, fins al mateix concepte de territorialitat de la nació, no aplicable, al menys en els mateixos termes, al de la dona. Però no és gens casual que la nova empena de les lluites d'alliberament nacional, a partir dels anys seixanta coincideixin amb la nova empena de les lluites feministes.

És cert que cal recordar a totes les dones que lluiten pel seu alliberament que la història del nostre poble, des de fa més de dos-cents anys, és la història de la nostra opressió.

Però encara ho és més que tota aquella que lluita per l'alliberament nacional i de classe dels Països Catalans han de tenir ben present que la història de la dona és la gran opressió sense història, perquè la història, fins avui, s'ha escrit sense nosaltres. • MARIA-MERCÈ MARÇAL

7-2-78

El PSAN i l'Esquerra d'Alliberament Nacional

Després de les expectatives que es produïren per la convocatòria al Fossar de les Moreres de l'esquerra independentista, amplis sectors del nostre poble confiaven que es traduïssin en una unió de l'ampli ventall de grups convocants.

Però aquestes expectatives i desigs no es reflectiren posteriorment en realitats operatives i no fou així perquè abans calia analitzar quina era la incidència real de cada grup, les alternatives polítiques a termini curt i mitjà i la capacitat per a dur endavant un treball de consolidació de l'esquerra d'alliberament nacional per tal d'oferir al nostre poble una eina eficaç d'intervenció política. Fer altra cosa era caure en solucions superficials i ambigües que a la curta o a la llarga —l'experiència dels ja quasi deu anys d'història del PSAN ens ho ensenya— esdevenen inoperatives i són causa de crisis contínues. Car per molta desigs que existeixin i per moltes manifestacions voluntaristes que es facin, un partit gran i sòlidament constituït no es fa en uns dies, sinó a base d'un treball actiu i constant al si de les lluites de masses, entortint i estenent cada cop més aquesta eina política.

De tota manera, aquests desigs voluntaristes —d'altra banda encoratjadors— són fàcilment comprensibles en una etapa política de transició com l'actual en què l'esquerra d'alliberament nacional no acaba de donar la mesura real de les seves possibilitats i presenta un panorama dividit i farcit de sigles, sigles si més no sobre el paper.

Calia, doncs, aquests reflexos i clarificació prèvia al si de l'esquerra d'alliberament nacional —la Conferència Independentista amb totes les seves limitacions i mancances fou un primer

pas— per a esbrinar les possibilitats reals de cada grup de dur endavant aquesta tasca aglutinadora no oblidant les urgències de l'actual moment polític, amb una Generalitat provisional que no té cap poder, amb una crisi econòmica, amb un atur creixent i unes necessitats urgents de la classe obrera i de les classes populars que demanen solucions ràpides i amb una autonomia tal com queda contemplada en el projecte de Constitució, que no reflecteix cap poder ni econòmic ni polític. I hi ha un factor que ho agreuja tot encara més: la supeditació progressiva de la dinàmica política catalana a l'estratègia que de Madrid estant duu el govern Suárez i les polítiques estatalistes o millor dit espanyolistes que des de casa nostra l'abonen o s'hi supediten. Aquesta supeditació progressiva queda palesa en la manca d'unes bases per tal d'encetar uns processos estatutaris que amb eleccions a Parlaments constituents a cadascun dels Països Catalans elaborin els respectius estatuts d'autonomia i garanteixin una dinàmica política pròpia a la nostra nació sense supeditacions forànies imposades, i permetin donar solucions als greus problemes que la classe obrera i les classes populars pateixen.

I en aquest panorama polític l'esquerra d'alliberament nacional cal que deixi sentir la seva veu per desemmascarar als ulls del nostre poble aquells qui han tergiversat les aspiracions i les lluites dutes durant els últims anys i començar a perfil·lar-se com a força sòlidament constituïda tot intervenint en les lluites que en els diferents sectors duen les classes populars i arranjant sortides alternatives als problemes que afecten la nostra societat.

En tota aquesta problemàtica política cal situar el treball que el PSAN ha anat fent per tal de clarificar i estructurar al seu entorn l'espai polític de l'esquerra d'alliberament nacional i oferir aquest instrument vàlid i operatiu d'intervenció política.

Es en aquesta línia que ha estat convocat al Primer Congrés del PSAN per als dies 1 i 2 d'abril a València i, 8 i 9 a Barcelona, amb tres criteris fonamentals:

Aprofundir en els diferents aspectes i problemes que planteja l'estratègia d'alliberament nacional i de classe o, en altres paraules, la via dels Països Catalans al socialisme.

Oferir alternatives sectorials i programes d'actuació a termini curt i a mitjà assumibles per les classes populars i que partint de la realitat es proposin transformar-la sense claudicacions.

I consolidar el PSAN com a eina oberta i oferta a nivell de Països Catalans a tots els grups de l'esquerra d'alliberament nacional o militants d'aquests grups i sectors d'independents, conscients de les necessitats i de la responsabilitat política del moment.

Aquestes expectatives d'estructuració i d'aplegament amb el PSAN ja són a hores d'ara una realitat i han de possibilitar que l'alternativa estratègica de l'esquerra d'alliberament nacional als Països Catalans gaudeixi d'un partit que respongui a aquelles expectatives i desigs que es manifestaren al Fossar de les Moreres sota el lema: «El poble treballador per la independència nacional».

JOAN TARABAL (PSAN)

Poble tarragoní, deixa de dormir

La situació per què travessa la ciutat de Tarragona i les comarques i pobles dels voltants és, des de fa temps, sinistra. D'ençà que, fa uns deu anys, va néixer la idea del pol de desenvolupament que la situació s'ha degradat progressivament a un ritme escandalós. Va ser la refinaria (Enpetrol), que té materialment ofegats els veïns de la Poble de Mafumet, que no poden viure de soroll, de fums i de podors. Després va ser la "Unión Texas", que en dos anys ha produït una disminució de la fauna piscícola d'un 27 %, gràcies a les mareas roges que, l'any passat, els tècnics justificaven dient que es tracta d'unes algues inofensives. Però ara resulta que és petroli. Què hi farem! Més recentment, ha estat la fabricació pel perillós àcid cianhídric, de conseqüències catastròfiques en cas del menor accident. Recordem el que va passar, no fa gaire, a Seveso. Per a un futur immediat es preveu la fabricació del cianur sòdic "en perles" (quin nom més bonic per a morir intoxicat), tan letal com el cianhídric.

A part d'això, que és, diguem, el plat fort, hi ha una vintena llarga d'indústries en un cinturó reduït que escanya Tarragona. Això no és tot, tampoc, és clar. Hi ha més coses, per exemple, la dessecació d'una amplíssima zona a causa de la quantitat enorme d'aigua que utilitzen aquestes indústries. Aquesta dessecació de dotzenes de pous ha fet que més de quinze mil famílies hagin hagut d'abandonar el conreu de la terra, perquè la dessecació ha comportat, com saben els ecòlegs i volen ignorar els representants dels interessos multinacionals, la salinització de la zona, a causa de l'entrada d'aigua del mar.

L'únic que s'intenta salvar d'aquesta destrossa irracional és la indústria del turisme. Que també és una multinacional. Els pagesos que es fotin. Els especuladors de terrenys són els qui mereixen totes les atencions dels seus col·legues especuladors de la indústria petroquímica. És clar, els interessos, les recomanacions... Ja sabem d'on ve tot plegat.

I més cosetes: acaba de ser autoritzada la construcció d'un bloc d'habitatges damunt el recentment descobert teatre romà de Tarragona. Perquè la constructora també té els seus interessos. I per enèsima vegada, els tarragonins es faran replicar, si encara són vius. Perquè una altra cosa que pot passar qualsevol dia és que tot Tarragona voli. Segons sembla, tal com va estar a punt de passar dissabte de la setmana passada, quan hi va haver una fuga a una conducció d'algun material inflamable, conducció que, així sí, reunia totes les condicions de seguretat exigides pel Ministeri d'Indústria.

Tarragona fa pudor. L'aigua és salada. Mil perills gravíssims, repetidament denunciats per la premsa, planen damunt la testa dels tarragonins. Els interessos de qualsevol especulador priven damunt de qualsevol interès col·lectiu.

Qualsevol dia Tarragona pot quedar plana com la palma de la mà. Però Tarragona, per ara, no reacciona. La immigració ingent que ha absorbit aquesta industrialització precipitada és, sovint, una immigració apallissada, miserable, que té prou feina a sobreviure i que, tenint solucions

el problema de la supervivència gràcies a aquesta indústria, sembla que no té temps per a la humanització de la solidaritat i de la reivindicació contra els especuladors, de la qual la burocràcia local és una humil servidora.

Tarragona, la mostra: el producte d'una opressió alienadora que, intentem d'una vegada de superar, o se'ns engolirà. I no m'agraden les jeremiades. Però no podem dormir... • XAVIER ROMEU JOVER

Canço, 2-2-78

LA INTERNACIONAL

Amunt els damnats de la terra
amunt els qui pateixen fam
els proletaris criden guerra
tot el mon és de guerra en clam

Del passat no en deixarem rastre
estols d'esclaus tots amunt tots
el mon canviarà de base
no hem estat res, ho serem tot.

Es la lluita ^{darrera} ~~final~~
unim-nos i demà
la internacional
serà el gènere humà
(bis)

No esperes salvacions supremes
de Déu, del rei ni del tirà
obrer, és la sang de tes venes
la que triomfant et salvarà

La força del tirà sotmesa
ton puny deixarà quan voldràs
atiem la ~~jornal~~ encesa
el ferro es fill del nostre braç.

Es la lluita ^{darrera} ~~final~~
etc...

Obrer, camperol, la batalla
ha començat i finirà
la terra es per qui la treballa
qui no treballa morirà

Si del cel de la nostra terra
foragitem dels corbs l'estòl
pau dolça seguirà a la guerra
i sempre més brillarà el sol.

Es la lluita ^{darrera} ~~final~~